

Evangeliumi munkás.

„Mindenik az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.” 1. Kor. 3, 8.

XI. évfolyam.

Budapest, 1918. 921-24

I. szám.

Tartalma az 1818 első negyedére: 1. Bibliai leckék. 2. Missiói programmok. 3. Kéthetenkénti imaórák.

Bibliai leckék 1918 január 5-től március 30-ig.

I-és lecke, 1918 január 5-ére.

A gyülekezet reménye.

(Olvasd a „Licht und Finsternis” című mű 325—329. old.)

1. Mennyiben vagyunk a felől biztosak, hogy Urunk vissza fog jönni? Ján. 14, 1—3. Zsolt. 50, 3. Zsid. 9, 28.

2. Milyen reménysugár világosítsa a keresztyén utalt e világ sötétsége közepette? Ap. Csel. 24, 15. Tit. 2, 13. Lásd 1. megj.

3. Mily értékkel bír a keresztyénre ama remény, hogy Krisztus újból vissza jön? Zsid. 9, 28.

4. Mily bizonyosságot hagytak bátra számunkra, akik ezen dicső eseményre vártak? Judás 14. Jób 19, 25, 27. Zsolt. 17, 15. Lásd a 2. megj.

5. Mikor válik valóra ezen boldog remény? 1. Thess. 4, 14, 18.

6. Említs meg néhány szándékot, melyek beteljesednek e földön Krisztus második eljövetele alkalmából? Lásd a 3. megj.

7. Mit mondtak az angyalok abban az időben, midőn Krisztus mennybe ment? Mi módon jön el ismét? Ap. Csel. 1, 9, 11.

8. Mily bibliai szövegekből tűnik ki, hogy az ő eljövetele nem titokban történik? Jel. 1, 7. Zsolt. 50, 3, 4.

9. Hogyan lesz leírva dicsőséges eljövetele? Máté 16, 27, 25, 31.

10. Mikor fognak a kiválasztottak elragadtatni az Ur elébe? Máté 24, 30, 31. Lásd a 4-ik megj.

11. Hogyan leszünk figyelmeztetve, hogy hamis tanításokra ne hallgassunk Krisztus eljövetelét illetőleg? Máté 24, 23—27.

12. Minő álláspontot foglaljon el Isten népe az ő eljöveteléről? 1. Thess. 5, 4—6.

13. Minő intést szívleljünk meg, miután nem tudjuk, Urunk mily időpontban jön el? Márk 13, 23—37. Megjegyzésre méltók ezen szavak: „Vigyázzatok és imádkozzatok!”

14. Mily ígéret teljesedik be azokon, akik készek reá várakozni? Zsid. 9, 28.

15. Mit mondanak majd azok, kik az ideig nem készültek el fogadtatására? Jel. 6, 15—17.

Megjegyzések.

1. Ezen és a következő leckékben újból azon bibliai szövegekre vagyunk utalva, mert egy szöveg különféle kérdésre felel. A tanulónak a szövegből azt a részt kell kiválasztani, mely a kérdésre megegyező választ ad.

2. A németül értők olvassák el a „Licht und Finsternis” című könyvnek 325—329. oldalát.

3. Azon dicső szándékok, amelyeket az Ur az Ő eljövetelekor keresztül akar vinni, a következők:

a) Az alvó szenteket feltámasztja. 1. Thess. 4, 16.

b) A halhatatlanság adományának közlése az Isten gyermekeivel. 1. Kor. 15, 52. 53.

c) A szentek felvétele a mennybe. 1. Thess. 4, 16.

d) Sátán meg lesz kötve. Jel. 20, 1—3.

4. Széles körben elterjedt az a tan, hogy röviddel a mi Urunk személyes látható eljövetele előtt egy bizonyos társadalmi osztály elragadtatik a földről s hogy Krisztus eljövetele csendes, a halandók szeméi előtt láthatatlan dolog lesz. Azonban Krisztus szavai, melyek Máté ev. 24. rész, 30. 31. versében mondott, világosan kitűnik, hogy az egy téves felfogás. Krisztusnak látható dicső megjelenésekor a kiválasztottak egybe gyűjtenek. Az

alvó szentek a feltámadás idejében, az élő szentekkel egy időben ragadtatnak el . . . az Ur elébe, aki akkor riadvál és isteni harsonával fog eljönni. 1. Thess. 4, 16—17.

5. „Krisztus mondta: sok hamis próféta eljön, ki sokakat elhíttet. Támadtak hamis próféták, elcsábították a népet és sokakat a pusztába csaltak ki. Jóslok és varázslók a hegyek magányába vonzották a népet, azt állítván, hogy az utolsó csodacserével bírnak, akként ama profécia napunkra is érvényes, ezen jel színtén jelentőségteljes Krisztus eljöveteleire vonatkozólag.” E. G. White.

2-ik lecke, 1918 január 12.

Krisztus 2-ik eljöveteleének jelei.

1. Mit ígért az Ur az Ő népének, hogy miről tudhatja meg, hogy eljövetele közel van? Lukács 21, 25—27.

2. Hol láthatók ezen jelek s milyenek lesznek azok? Máté 24, 29.

3. Krisztus eljöveteleire vonatkozó minő határozott kijelentés van előttünk titokban? Máté 24, 36. Lásd az 1-ső megjegyzést.

4. Milyen jelek lesznek láthatók az égen? Mikor történik eme jelenség? Máté 24, 29.

5. Minő események előzik meg a nap elsötétülését. Jelentések 6, 12.

6. Milyen nagy földrengés volt ezen profécia beteljesülésében. 3-ik megjegyzés.

7. Mily más figyelemreméltó jelek történtek az égen, melyek Krisztus közeli eljöveteleéről bizonyosságot tesznek. János jel. 6, 13.

8. Minő esemény által teljesedett be ezen jövendölés. 4-ik megjegyzés.

9. Hogy lesz leírva az Ő dicsőséges megjelenése? Máté 16, 27, 25, 31.

10. A természeti tűnemények láttára, miben lehetünk bizonyosak. Lukács 21, 29—31.

11. Mit mond Jézus azon nemzedékre, ki látja ezen jeleket? Máté 24, 33—34. 5-ik megjegyzés.

12. Hogy lesz leírva a világ társadalmi életének erkölcsi állapota Krisztus körvellen eljövetele előtt? Máté 24, 37—39.

13. Hogyan figyelmezteti Isten az Ő népét egy ilyen időben? Luk. 21, 34—35.

14. Milyen kötelességei veszünk emlekezefünkbe? Luk. 21, 36. és Luk. 12, 35—38.

Megjegyzések.

1. Eljöveteleének napját azonban és az óráját nem jelentette ki, hanem világosan meghagyta tanítványainak, hogy nem nekik adatott tudni, hogy az mikor lesz. Hiszen kimondhatta volna azt nyíltan is, miért figyelmeztette mégis, hogy áthatatosan vigyázzanak? Vannak olyanok, akik azt állítják, hogy Krisztus eljöveteleének óráját és napját tudják és a jövő meghatározását komolyan állítják, de az Ur eleve intette őket, hogy ne foglaljanak egy határozott állást mellette. Az emberfia eljöveteleének pontos ideje az Isten titkát képezi. W. E. G.

2. A mi azt annál feltűnőbbé tette az a körülmény volt, hogy a beteljesedésének ideje pontosan és határozottan meg volt jelölve, a megváltó minden

tanítványával értekezett említett, bizonyos jelenségeket amelyek összefüggésben vannak, jöveteleének előjeleivel, elmondotta nekik, hogy ezt megelőzőleg hosszú szenvedés, teli meghatározott idő jő el a gyülekezetre, amely 1260 évig fog tartani a pápai üldözés következtében és hogy ezen idő a szentekért megrövidítetik. Meghatározta az időt, hanem ama napok nyomorúságai után a nap és a hold elveszítik a fényüket. Licht. Finsternis 331. old. Herschel csillagász:

Az északamerikai sötét nap egyike ama csodálatos természeti tűnemények közé tartozik, melyről az ember érdeklődéssel olvas, mely azonban semmiúgy emberi bölcsesség megmagyarázására nem képes. De a földieké másik oldalán is kaptak figyelmeztetést ugyanabban az időben. Menzel természettanában 1. rész 279. oldalán a következőket olvassuk: A véletlen levegőég elsötétülését 1783-ban oly széles méretet öltött, hogy az a lapföldtől Afrikáig terjedt, ugy annyira, hogy egy üstökös farka érintésének tulajdonították eme jelenséget. Humboldt kozmosában 4-ik. 323. old. Hogy az az emlekezeties elsötétülés. (Az úgy nevezett magasiati kő) mely több hónapon át 1783. májusától augusztusig. Európa, Ázsia, Afrika legnagyobb részében csodálkozása ejtett mindenkit, hogy az az Islandi nagyobb mérvű vulkánikus kitörésnek továbbá a kalábriai földrengésnek volna tulajdonítható, ez a jelenség nagyságánál fogva, előttem igen valószínűen. Midőn Amerikában a sötét napok voltak. A templomok szorongásig megdőltek a megijedt hűvekkel úgy ott, mint Európában, amelyek kérték az ég könyörületét. A pártmoszi látok 146. old. Ang-

liának egyik nevezetes költője azt énekelte, hogy az összes elemek hangosan prédikálják minden teremtmények sorát. És a „munka” című költeményében az 1783-iki megmagyarázhatatlan esőtételéshez a következő szavakra lakad: „Beteges, gyenge szemmel várakozott a természet minden dolgok végére.”

3. Ezen jelek bevezetése volt a Liszaboni nagy földrengés, miről Humbold kosmosában az 1755. nov. 1-én. 1. 149. old. Bizonyítást tesz: Kiszámították, hogy 1755 egy oly nagy földterület megrendült, mint egész Európa területe négyszeresen véve. Több mint 90.000 ember halt meg a földrengés következtében.

4. Ebben az időben a legcsodálatosabb csillaghullás is volt, mint azt Humbold tüzetesen közli és pedig 1799-ben 18.650.000 négyszög kilométernyi területet 1832-ben Európában és 1833-ban. Észak Amerikában. L. Kosmos 1. 280. Az első csillaghullásnak szentánuja volt Humbold. Délamerikában Cumanában: Négy óra hosszat „Milliárdnyi tűzgolyók, futócsillagok hullottak, amely látható volt az Egyenlítő vidékén, Grönlandban, Németországban! 6-ik öszmővéből 51—59. old. Egyik másik, szörnyű nagy raj csillaghullást figyelt meg. Olmsteid és Palmer észak Amerikában 1833-ban.” Amennyiben egyhelyről kiindulva, mint hópeányok össze-vissza cikázva 9. óra lefolyása alatt legalább 240.000 hullott. Kosmos 1-ső 89.276. Utóbbiról Seis D. Megjegyzí, a Jel. Könyve 6. rész 15. versével megegyezően: 3 óra tartalma a néptömegek száza meg ezre a legnagyobb rémületben voltak, mert ők elfogadták, hogy ezen jelenség fenti

Bibliai szöveg valóra válása. Lásd „Patmoszi látók” könyve 149. old.

5. Krisztus megajta az ő visszajövetelének jelét, megmagyarázza, hogy mi tudhatjuk, mikor van köze). S azt is, hogy mikor van az ajtó előtt, s azokról azt mondja, akik ezen jelet látják. Ezen nemzetség el nem mulik, míg mind ezek be nem teljesednek. Ezen jelek már beteljesedésbe mentek, és ezért megvagyunk róla győződve, hogy Krisztus előjövetele közel van.” White E. G.

3. Lecke 1918. Jan. 19.

A jelen idő lelei.

1. Mi célból adattak az utolsó idők jelei? Máté 24. 33.

2. A végnek minő jele van megírva Joel 3. 9—14. Lásd az első megjegyzést.

3. Mit kiáltottak hangosan a mennyből, midőn a hetedik angyal trombitált? Jel. 11, 15.

4. Mit mondtak a huszonnégy vének? Ján. Jel. 11, 17.

5. Hogy viselkednek a népek. 18-ik vers 1-ső része. 2-ik megjegyzés.

6. Micsoda összefüggésben van a világtörténelem utolsó fejezete. 18-ik v. 3-ik megj.

7. Mi lesz azok sorsa, akik a világot el akarják alfatni azzal a szírénnel „béke, béke, nincs veszedelem?” 1 Thes 5, 1, Thess 5, 3.

8. Minő jellemző állapot fog az utolsó időben uralkodni? Jak. 5. 1—6. L. 4-ik megj.

9. Micsoda figyelmeztetés adatik Isten népének, hogy hogyan viselkedje-

nek szorongatott helyzetükben és küzdelmeikben. Jak. 5. 7—9.

10. Mit jövendöl „Dániel próféta” az utolsó időről. Dániel 12, 4. 5-ik megj.

11. Hogy adja elő Jézus, az utolsó idők erkölcsi és társadalmi állapotát? Máté 24, 37—39.

12. Mit mond az apostol az utolsó idők lelki állapotáról? 2. Timotheus 3. 1—5.

13. Milyen emberek fognak élni az utolsó időben. 2. Pét. 3, 3.

14. Mit mondanak ezen csufolkodók? Minő igazságot nem akarnak készakarva tudni? 4—7. 6-ik megj.

15. Miért halasztatják el oly sokára az ítéletnap? 9. v.

16. Mégis mit tudhatunk teljes határozottsággal dacára a késedelmességnek? 10-ik v.

17. Mindezekről megemlékezve, minő figyelmeztetést szívleljünk meg méltóképen? 11—14. v.

Megjegyzések.

1. Joel egy olyan előkészületet lát a harcra, mely még soha nem volt. Minden elképzelhető segédfegyvereket használnak fel, hogy a harcra felkészülve legyenek. Hogy ezen jövendölés az utolsó napok harcairól szól, a következő szöveg magyarázza: „Úrnak napja, az aratni való megérett az aratásra. Mert közel van az Úrnak, napja az ítélet völgyében.”

2. Ez azon időre utal, amidőn a világ népei egészben nagyon dühösek. Még sohasem volt eme kijelentés anynyira igaz, mint éppen most.

3. Mi abban az időben élünk, midőn

a 7-ik angyal trombitál és az itt leirt állapotokat már néhány éve hogy megfigyelhetők. Ezen íráshely tényleges beteljesülése egész határozottan az utolsó idők jele.

4. Senki el nem vitathatja ama tényét, hogy a kincseket még soha sem halmozták úgy fel, mint napjainkban. Az is általánosan közismert tény, hogy eme utolsó napokra gyűjtött vagyonok részben család uffján szerezettek meg, és teljesen elégséges ahhoz, hogy ezen próféciát beteljesülve lássuk. Senkise gondolja azonban, hogy a jólét bűnös és hogy vagyonos emberek mind csalók is egyszersmind, mert nem a pénz, hanem a pénz szerelme, minden gonoszság gyökere, mert egy szegény éppen úgy szeretheti a pénzt és a becsületet odadobhatja mint a milliomos. A pazar költelező életmód is az idők egyik jele és észlelhető bármily társadalmi állásu egyénél.

5. Dániel könyve ut volt pecsételve az utolsó idők. Mily csodálatos, hogy hogyan nyitattott fel éppen ezen végső időben, s valamennyi próféciák megértésének ismerete bővült, láthatjuk a könyvek és iratok sokaságából, amelyek erre vonatkozólag elterjesztettek. Ezen vég idejében mindenféle bibliai és vallásos iratokat terjesztő társaságok alakultak és ahol ezelőtt csak néhány millió biblia volt 50 nyelven elterjesztve, most 400 millió példány szentírás van 600 nyelven forgalomban. A biblia a könyvek könyve, a legolvasottabb és legelterjedtebb könyv. A világi ismeretek és az értelem mennyire bevált, az kiünlk a „világtörténelem jövendölése” című német könyvből mely Dán. 12, 4-re utal a 324—328. oldalán tárgyal erről kimerítően.

6. Sokan, kiknek értelmét megzavarta a föld alakulásának és az előlények teremtésének hamis feltevése — nem akarják hinni, hogy az előző világ vízözön által pusztult el. Ennek következtében kigunyolták azokat, kik hisznek Krisztus közel eljövételének üzenetében és hogy a jelenvaló világ tűz által pusztul el Isten Igéjének elvetése készakarva való tudatlansághoz nagy veszedelmet rejt magában.

4. Lecke 1918. január 26-ára.

Események az Urnak napján.

(Licht u. Finsternis 678—687.)

Kérdések.

1. Hogy lesz általában leírva az Urnak napja? Sof. 1, 14. 15. „Haragnak napja ez.”
2. Mily esemény előzi meg az „Urnak napját”? II. Pét. 3, 10—12. Lásd az 1. Megj.
3. Milyen jelek előzik meg az Ur napját? Jel. 6, 12—17.
4. Jézus hírnöksága szerint mi követi ezen jeleket? Máté 24, 29—31. Krisztus eljövetele.
5. Milyen legünnepélyesebb kijelentés fogja a mi Urunk lényeges megjelenését az ég felhőiben közvetlen előjövételét megelőzni? Jel. 22, 11. 12.
6. Az Isten haragjának milyen rettenetes ostroma sújtja majd a makacskodást, akik a kijelentés megvetése által adatnak saját cselekedetök gyümölcsének? Jel. 15, 1. 16, 1. Lásd a 2-ik megj.
7. Milyen más esemény történik Krisztus második eljövetele előtt? Lásd a 3. megj.

8. Mikor történik az igazak általános feltámadása? I. Kor. 15, 22. 23. 1. Thess. 4, 15.

9. Hogy lesz ismertette ezen feltámadás? Jel. 20, 5. 6.

10. Mi lesz megemlítve a többi halottakról, akik nem tartoznak a szentek és az üdvözöltek sorába? Jel. 20, 5.

11. Mi lesz a szentek feladata az ezer év alatt? Jel. 20, 4. 5. Lásd a 4. megj.

12. Mi történik Sátánnal Krisztus eljövetelkor? Jel. 20, 1—3.

13. Minő rettenetes ítélet sújtja majd az istenteleneket? II. Thess. 1, 7—9. 2, 8.

14. Milyen állapotban lesz a föld, ha Sátán megkötötték? És a 24, 1—3. Jerem. 4, 20—27.

15. Hol tartózkodnak a szentek, midőn a föld ily hiellen és pusztá lesz? János 14, 1—3. I. Thess. 4, 16. 17.

16. Mi történik az ezer év elmúltával? Jel. 20, 7—10.

17. Hogy lesz leírva másutt az istentelenek megsemmisítése? Malakiás 4, 1.

18. Mi történik akkor, ha a föld tűz által megtisztított és megújított? Mi lesz végül a megváltottak végérvényes hazája? Jel. 21, 1—3. Zsolt: 37, 11. 29.

Megjegyzések.

1. Figyeljék meg ama sok eseményt, mely az Urnak nagy napján fog végbemenni:

- a) Az ég összezsugorodik, mint egy könyvtékercs.
- b) Az istentelenek teljesen elcsüggednek.
- c) E világ seregei megsemmisülnek.

d) Tűz pusztít, mely minden emberi alkotmányt elhamvaszt.

e) A megkezdett pusztulás „örökkön örökké” tart.

f) Az utolsó tűz alkalmával a levegő ég is lángra lobban és elég és a nagy hőségtől a legerősebb legszilárdabb dolgai is a földnek meg is olvadnak és elemeire bomlanak.

g) Ezen tűz által keletkezik az új megtisztított föld, hogy mindörökké a szentek lakhelye legyen. Ez az Urnak nagy napja. Ma még az ember napja van, a kegyelem és üdv napja; ennek végén Isten napja kezdődik.

2. „Láttam, hogy Jézus a Szentek-szentjét nem akarta addig elhagyni, míg minden egyes esete el nem lett döntve vagy a megmentésére, vagy a megsemmisítésére, úgy hogy Isten haragja addig nem jöhet, míg Jézus művét el nem végzi a mennyben, főpapi ruháját le nem veti, s míg fel nem veszi a bosszuszállás ruháját. Akkor Krisztus leteszi közbenjárói tisztaságát az alya és az emberek között, és Isten nem késedelmeskedik továbbá kitölteni haragját azokra, a kik az ő igazságát elvetették. . . Ha a mi főpapunk munkáját a szentélyben elvégezte, akkor felkerekedik s felölti a bosszu ruháját és akkor kitöltetik a hét csapás. Tap. és lát. 27. old. (Német kiadás.)

3. „Megnyílnak a sírok és sokan, akik aluszak a föld porában felszkelnek, némelyek örök életre, némelyek gyalázatra és örökkévaló utálatosságra?” Mindazok, a kik a harmadik angyali üzenet hitében haltak meg, megdicsőítetten jönnek elő sirjaikból, mindazokkal egyetemben, kik törvényét megtartották, elnyerik Isten békeszövetségét. És a kik őt által szúrták, mindazok,

kik Krisztus haláltusáját kigunyolták és kinevették és a kik az ő igazságának és népének esküdt ellenségei voltak, feltámasztatnak, hogy megpillantsák Őt az Ő dicsőségében és látniok kell majd a hűek és engedelmesek megjutalmazását. (Licht u. Finsternis 680. old.)

4. A szentek Krisztussal uralkodnak ezer estendeig. Ítéletet tartanak a szentek a hitetlenek felett Lásd. I Kor. 6, 2. 3. A szentek a világot és a bukott angyalokat fogják ítélni. Ők tudniillik át fogják vizsgálni a róla szóló jelentéseket és a büntetést mindegyiknek kiszabják a cselekedete szerint.

5. Lecke 1918. febr. 2-ára.

A szentek öröksége.

1. Mi volt Isten szándéka, midőn a földet teremtette. Ésa. 45, 18.
2. Milyen embereket alkotott Isten eme szándékának megfelelően, hogy a földön lakhasson? I. Móz. 1, 27. 31. Zsido. 2, 6. 7.
3. Mily mértékben torzult el az ember az ő kezdetbeli állapotából tisztaság és isteni hasonlatosság dolgában? Roma 3, 23. 1 megjegyzés.
4. Hogy szenvedett kárt maga a föld, az emberek bűnbocsáse következtében? Moz. 1, 3, 17.
5. Mire vár a teremtett világ? Roma 8, 18—23
6. Mit ígért Isten mindeneknek, a melyek a bűn következtében elcsufítottak? Apost. csel. 3, 21. 2-ik megj.
7. Miként nyeri vissza majd a föld eredeti szépségét? Ésa. 65, 17, 18.
8. Mire várhatnak tehát Isten gyermekei? Péter II. 3, 13.
9. Hogyan tudnak előkészíttetni el-

vazett, bűnös emberek ilyen halhatatlan örömökre? Luk. 19, 10. Máté 1, 21, Kor. II, 5, 17.

10. Mit ígért Isten Ábrahámnak? Ezen ígért mily messzire terjed? Mcz. I, 13, 14—18. Roma. 4, 13.

11. Kit tekint Isten Ábrahám magvának? Roma. 9, 7—8. Gal. 3, 29.

12. Ki fogja tehát egyedül a megújított földet örökölni? Máté. 5, 5. Zsolt. 37, 0—11.

13. Milyen fenséges kilátásuk van azoknak, kik Istent szeretik? Kor. 2, 9.

14. Hogy írja le János az új földet? Ján. Jel. 21, 1—4. 22, 3—5.

15. És a próféta, hogy írja le a jövő dicső állapotát? Esa. 35, 5—7.

16. Mit akar Krisztus azokért tenni, a kik Őt teljes egészben Megváltójuknak elfogadják? Eféz. 2, 1. Filip. 3, 21. 3-ik megj.

Megjegyzések.

1. A bűn következménye eltorzult az isteni hasonlatosság és majdnem teljesen elhomályosult. Az emberek testi ereje gyengült, értelem teljesen elhomályosult és lelki fogalmai sötétek lettek. „A halál uralkodott felette.” Erziehung 13. old.

2. A megváltás terve végnévküli szeretetből és kegyelemből kifolyólag és egy próbaidő adatott az emberiségnek. A megváltás művének célját képezte, hogy az emberekről újból visszatükröződjön alkotójuk képe, hogy újból tökéletesek legyenek, úgy a hogy a bűnbeesés előtt voltak és hogy testben lélekben és szellemben a tökéletességig fejlődjenek, hogy az isteni szándékot az alkotásról azonnal felismerjék. „Erziehung 14. old.

3. Krisztus azért jött, hogy megtartsa a mi elveszett. Megdicsőíti hiábavaló tustünket és hasonlóvá teszi magához. A halandó mulandó természet, melyet egykor a bűn bemocskolt ismét visszaállítatik az ő eredeti szépségébe. Tökéletes, szép és halhatatlan lesz. Minden hiba és torzalak a sírban hagyaték. Újból ehettek az élet fájából, a megváltottak a rég elveszett paradicsomba nevezkedni fognak mindaddig, míg az emberi nem teljességét el nem érik » a míg az eredeti dicsőségüket vissza nem nyerik. A bűn átkának utolsó nyomai is el fognak tűnni és Krisztus hívei az Úr dicsőségében meg fognak jelenni a mi Istenünk dicsőségében és lelkében szellemben és testben az Úrnak tökéletes hasonmását fogják visszatükrözni! Ő mily csodálatos megváltás! Sokat tárgyalt, soká remélt dolog, melyet vágyakozó várással tanulmányoztunk de tökéletesen soha még sem tudtunk érteni. Licht u. Finsternis 688. old.

6-ik lecke 1918 február 9-ére.

Isten törvényének természete.

(Patriarchen und Propheten. 301—307. old.)

1. Hogy iratik le Isten jelleme? 1. Ján. 3, 8, 16.

2. Mennyire szerette Isten e világot? János 3, 16.

3. Milyen biztosítékunk van Isten változatlan jellemét illetőleg? Mal. 3, 6. Jak. 1, 17.

4. Milyen jelleme van Istennek? 2. Móz. 34, 6. 7. Zsolt. 89, 15.

5. Mit nem ismernék akkor, ha a törvény nem mutatná világosan és érthetően, hogy mi az igazságtalanság? Roma. 3, 20. 1. Ján. 3, 4.

6. Hogyan nyilatkoztatta ki Isten az ő kiválasztott népének akaratát, amelyben törvényének ismerete részben feledésbe ment? II. Móz. 20, 2—17.

7. Milyen irásbely mutatja, hogy a törvény kívánalmái minden halandó ember számára kiyétel nélkül kötelező? Roma. 3, 19.

8. Milyen értéke van a törvénynek, ha annak áthágója nem tudja magát megmenteni? Jak. 1, 23—25. Lásd a 2-ik megjegyzést.

9. Ezen írott törvényt hogy nyilatkoztatta ki élő alakban? Zsolt. 40, 8. 9. Ján. 15, 20.

10. Mit mondott Jézus maga a törvényhez való viszonyáról? Máté 5, 17. 18. Lásd a 2-ik megjegyzést.

11. Miként mutatta meg Jézus a törvény viszonyát a szeretethez? Máté 22, 36—40.

12. Miként lehetséges a bűnbe esett emberiségnek az Isten törvényét megtartani? Roma 8, 3, 4.

13. Mit akar Isten az ő ígérete szerint azokkal cselekedni, akik az új szövetség viszonyába belemennek? Zsolt. 119, 97.

Megjegyzések.

1. A törvény értéke:

a) Miként a tükörben megláthatjuk, hogy milyen állapotban vagyunk, úgy a törvény is kinyilatkoztatja bűneinket és az értelmetleneket bölcsesé teszi. Zsolt. 19, 8.

b) Kárhoztatja a bűnt és azáltal bebizonyítja saját jogosságát. Rom. 7, 9—12.

c) Krisztus jellemének tanubizonyossága, aki kinyilatkoztatja ezáltal magát nekünk. Rom. 3, 21.

d) Az igazság színőrmértéke. Esa 51, 7.

e) Az utolsó ítéletnek ez lesz a mértéke. Préd. 12, 15. 16. Jak. 2, 9—12.

2. Az ember tévelygő keze határozatlan vonakodjék az emberi elme végsőjével egy szót is levésni az isteni kéz által kötöttárra bevéselt törvényből. Megengedhető volna, hogy az örökös törvénytábláját megcsontolva bármelyik teremtménynek keze is? Aki ilyen cselekedetre vállalkozni mer, az készüljön fel egy olyan értelemmel bírni, mely oly szent mint Isten és oly hatalmas, mint az ő ereje. „A parancsolat rendkívül terjedelmes, de Krisztus igazságossága épp oly terjedelmes, mint a törvény és annak végéig terjed. Krisztus nem a törvény enyhébbé tételéért jött, sem azért, hogy lehetségessé tegye a mi kikévelt és megtörpített engedelmisségünket elfogadni kiegyezésképpen. A törvény nem lesz arra cényszerítve, hogy követeléseit kevesebbé, mint hogyha eredetileg többet követelt volna a kellelmét; az szent, igaz és jó és abból nemcsak nem szabad, de nem is lehet egy jótát vagy pontocskát megválttatni.” Spurgeon. Hauspastille 1892. 263. old.

7-ik lecke 1918 február 16-ára.

Törvény és Evangélium.

(Licht und Finsternis 498—503. old.)

Kérdések.

1. Mi az Isten evangéliumának célja? Roma 3, 20. Lásd az 1-ső megjegyzést.

2. Hogy ismerte ki Pál apostol bűneit? Roma 7, 7.

3. Hogyan magyarázza ugyanazon tényét Jakab apostol? Jakab 1, 23–25.

4. Mely törvényt mondja Jakab apostol a „szabadság törvényének”? A „királyi” törvényének? Jakab 2, 8–12.

5. Milyen tant szűrhetünk le magunknak a tíz parancsolat változhatatlanságának fenti írásrészek alapján? Lásd a 2-ik megjegyzést.

6. Mit nem tehet a törvény, annak áthágóját illetőleg? Róm. 3, 20. 23. 7, 10.

7. Mit tett a mi könyörülő Atyánk menhelyi helyzetünkért? Róm. 8, 3. 4. Lásd a 3-ik megjegyzést.

8. Mi a célja mindezek után Krisztus Evangéliumának? Mi nyilvánul ki ebből? Róm. 1, 16. 17. Lásd a 4-ik megjegyzést.

9. Mit kíván Isten minden értelmes lényről? Máté 5, 48. Teljes igazságosságot, tökéletességet.

10. Mi legyen a bűnösben magában, hogy ezen követelményeknek igazat tudjon adni? Róm. 7, 18. Ésa. 64, 6.

11. Hogy írja le az írás Isten igazságát és hogy nyerhetjük ezt el? Róm. 3, 21–26. Lásd az 5-ik megjegyzést.

12. Kinek hitbeli megigazolása legyen példaképünk? Róm. 4, 3.

13. Tapasztalata miként bizonyítja, hogy a hit nem kell hogy ingadozzék, ha az emberileg lehetetlennek is tűnik fel? Róm. 4, 20. 21.

14. Jóllehet, Ábrahám hite igazságul tulajdonított neki, milyen viszonyban volt ő Isten parancsolataival? I. Móz. 26, 5.

15. Hogyan tekintjük a Krisztusban való hitben a törvényt? Róm. 3, 31.

16. Milyen hit az, amely nem ered-

ményezi a jó cselekedetet? Jakab 2, 20. 26.

17. Az engedelmisségnek milyen hatása van a hitre? 22. v.

18. Mi mondatik azokról, akik az utolsó napokban el lesznek készülve Krisztus eljövételére? Jel. 14, 12.

Megjegyzések.

1. „Isten az embereket a törvény alá rendelte, mint egy elkerülhetetlen, mulhatatlanul szükséges dolgot, mely jelenlétét biztosítja. Ő az isteni kormányzatnak alattvalója volt és törvény nélkül nem állhat fenn kormány.” Lásd Pat. u. Prof. 38. old.

A törvény határt szab cselekvéseinknek, de ezt csak a mennyei Atyánk szeretetből védelmi állított fel gyermekeiért. A törvény körletén kívül csak fejellenség, léktelenség, enyészet és halál van. A fizikai törvény áll állandó áthágása a test halálát okozza, ugy a lelki törvények állandó áthágása is lelki halált eredményez.

„Isten törvénye épp oly szent, mint Isten maga. Ez képezi isteni szeretetének és bölcsességének kinyilatkoztatását, jellemének hű másolatát, szent akaratát. A teremtés összhangja által van függővé téve, hogy minden lény vagy tárgy, akár élő, akár halott tökéletes összeegyeztetésben legyen az Alkotó törvényével. Isten törvényeket alkotott, amelyek nemcsak minden élő lényt, de a természet minden eseményét uralják. Minden megingathatatlan törvényeken alapszik, melyet lehetetlen figyelemre nem méltatni. Azonban amíg a természetben minden a természeti törvények szerint kormányoztatik, addig

a földi teremtmények közül az ember egyedül és mindenben az erkölcsi törvényekkel szemben felelős. Az embernek, mint a teremtés koronájának, megadta Isten azt a lehetőséget, hogy megérthesse követeléseit, törvényének igazságát és annak jótéteményét és szent kívánalmait felfogtassa és az emberektől rendíthetetlen engedelmisséget követel.” Pat. u. Prof. 41. old.

2. Azon parancsolat, mely így szólott: „ne kívánd”, meggyőződte Pál apostolt bűneiről. Azon parancsolat, mely megtiltotta a gyilkolást és házasságtörést, érvényben volt és kötelező akkor, midőn Jakab az Ő levelét írta és pedig mint a tíz parancsolat kiegészítő része. Krisztus nem nyilvánította azt érvénytelennek s nem is módosította azt meg. Ezen törvény ma is épp ugy érvényben van és a mi huszadik századbeli bűnösünket éppugy sújtja, mint egykoron.

3. Krisztus nem távolította el a törvény követelményeit, hanem ellenkezőleg, utat alkotott, a melyen át „az igazság a törvény követelménye szerint, bennünk beteljesedjék.”

4. Krisztus vallása az egyedüli, mely erőt ad egy igazságos élet folytatására. Ez az egyetlen vallás, a melynek alapja a szeretet s a szeretet az egyedüli hatalom, mely eredményes harcot tud vívni, az életben a bűnnel.

5. Ezen csodálatos írás hely képezi az Evangélium magvát. A törvény tökéletes igazságot követel. A bűnösnek azonban csak szennyes ruhája van. A mi nagy Megváltónk segítségül jön, s felajánlja az ő tökéletes igazságát, a melyet ő mint ember az életben kivívott, tökéletes engedelmisséget, Isten minden parancsolatjával szemben. Isten

ezt a bűnös helyett elfogadja. A bűnös megragadja ezt hitben és megmenekült. Nem mintha mi megtettük volna, vagy megtudnók tenni azt amit az Ur törvényében követel, Ő a mi megigazolásunk. Jézusé az egyedüli érdem. Lásd: Róm. 5; 10.

Az igaz hit azonban nemcsak abban nyilvánul, hogy a Krisztusban kinyilatkozott kegyelmet az előbbi, helytelen cselekedeteinkért elfogadjuk, a melyét elégtételt és megigazolást nyertünk, és a halálos büntetést alul felmentetünk, hanem abban főképen, hogy új életet kezdünk Krisztus erejében, a hívők számadásában vagy Isten parancsolata iránti engedelmisségben fog megnyilatkozni.

6. „Törvény és Evangélium, ez az, amit a biblia és egyedül csak a biblia hirdet; az elő Istennek keserűség nélküli igazsága és a megmérhetetlen nagy szeretete az, ami összemorzsol, megsemmisít és megátkoz és a mi vigasztal, felépít és elevenít meg. És a második nem megy az első nélkül. A ki akár mennyit beszél az Evangéliumról és nem tanítja és nem hiszi Jehova törvényét a melyet sinai helyen adott, annak keresztényi lény, krisztológiája, erkölcstana és az ő egész vallása csak légvár. Ott hiányzik a granit alapépítmény. Így van a modern tanítóknál. „Bettes” „Die Bibel” 134. old.

8 Icke 1918. febr. 23.

A szombat az ószövetségben.

1. Mi vonatkozásban van Krisztus minden dolog alkotásában? Kol. 1, 16.

2. Mennyi idő telt el a mig a föld alkottatott? II. Móz. 31, 17.

3. Mit tett az Ur, miután megszünt minden csindalmányát? I. Móz. 2, 1-3. L. az 1. megj.

4. Kiért lett teremtvé a szombat? Márk 2, 27.

5. Milyen más okból kellefett a szombatot megülni, miután Izrael fiaí Egyiptomból kiszabadultak? V. Móz. 5, 15. L. a 2. megj.

6. Milyen bizonyítéka van annak, hogy a hét beosztása már meg volt, mielőtt a törvény a sinai hegyen adatott volna? I. Móz. 7, 4; 8, 10, 12; 29, 26, 27.

7. Mire panaszkodott Faraó, midőn Mózes Izraelt ki akarta szabadítani Egyiptomból? II. Móz. 4, 5. L. a 3. megj.

8. Hogyan mutatott meg Izrael fiainak a meghatározott szombat nap? II. Móz. 16, 23-30, 35.

9. Hogy taníttattak a napot szentnek tartani? II. Móz. 16, 22-24.

10. Milyen munkát tilt a negyedik parancsolat? II. Móz. 20, 9, 10. „A te munkádat”.

11. Milyen munka van azonban összhangban a szombati törvénnyel? Felelet: Isten munkája. Lásd az 5-ik megjegyzést.

12. Mikor kezdődik és végződik a biblia szerinti nap és épp így a szombat is? II. Móz. 12, 18. III. Móz. 23, 32. I. Móz. 1, 5. Lásd a 6-ik megjegyzést.

13. Mely nap legyen a szombat számunkra? Ésa. 58, 13.

13. Mi mutatja, hogy a szombatról az új földön is épp úgy megemlékeznek? Ésa. 66, 22, 23.

Megjegyzések.

1. Miután az Atya mindent Jézus Krisztus által és érte alkotott, így

minden hetedik nap a hívő lélek számára Jézus Krisztus szent nyugalom napja, áldásának kiapadhatatlan forrása körülvéve az ő megszentelésének dicsőségével. „A szombat története” c. könyv 29. old.

Schick D. megjegyzi I. Móz. 2-ről: „Ezért Isten nemcsak szombaton tartotta a hetedik napot, hanem a teremtésnek megemlékezéseül a minden héten visszatérő nyugalom napot.” Saját példája által láthatjuk már most, hogy a szombat ünneplése Isten által lett a világra bevezetve.

Luther a következőket jegyzi meg II. Móz. 16-hoz: „Ebből láthatod, hogy a szombat már akkor is volt, midőn Mózes törvénye keletkezett és a világ kezdete óta meg volt, elkülönítve a többi napoktól, amidőn ember és barom egyaránt pihent.” E. A. XXXV. 330.

2. Az Ur a mi teremőnk, megváltónk és megszentelőnk. A szombat II. Móz. 20, 8-11. szerinti a teremtés megemlékezése. Móz. II. 31, 17. Ezék. 20, 12. v. szerint a megszentelőés jele.

3. Az izraeliták az egyiptomi rabszolgaság alatt egy bizonyos mértékig szemük előtt, tévesztették az isteni törvényt. A szombat a kemény robotmunka következtében általánosán megvetett és látszólag annak megfigyelésére lehetetlen is volt. Isten vállalkozott népe megváltására, hogy élő hitel az ő megváltó erejében, parancsolataiban járja és a szombatot is megtartaná és pedig halálból a behizonyosított megváltásért. Mózes fúttára adta Izraelnek, hogy megváltásuknak szem előtt tartja a nyugalom nap legközelebbi ünnepét és ezen kijelentést meg-

9. lecke 1918. márc. 2.

A szombat az Ujszövetségben.

(Die Geschichte d. Sabbats Kap. 11. Das Leben Jesu Kap. 20.)

1. Milyen álláspontot foglalt el Krisztus a tízparancsolathoz, melyben foglaltatik a szombat parancsolat is? Zsolt 40, 9, 17, 18.

2. Miként magyarázta ő a szombat viszonyát a törvényhez? Márk 2, 27, 18. 1-ő megj.

3. Kicsoda fehért a szombati törvény helyes értelmezője? Mit mondott a szombat ünnepléséről? Máté 12, 12.

4. Milyen dolgokat szabad például szombaton végezni anélkül, hogy által hágná a 4-ik parancsolatot? Máté 12, 12. Luk. 13, 11-17.

5. Krisztus tanításának világosságánál mi nem szabad cselekedni szombaton? Felelet: „Ha nem a te dolgot végzed” a miben gyönyörködöl.

6. Mi volt Krisztus szokása szombat napon? Luk. 4, 16-22.

7. Mi bizonyítja, hogy az ur tanítványai jóval később menyemenetele után ezen szokást követték? Ap. 17, 2.

8. Az Urnak minő figyelmeztetése által indítatva emlékeztek meg legalább 40 évig Jézus tanítványai a szombatról? Máté 24, 20.

9. A hét melyik napját ünneplették az Ur követői halála után? 23, 54-57.

10. Hányszor van az Újtestamentumban leemlítve a hét első napja, közönségesen vasárnapnak nevezve? Nyolcszor. L. a 2. megj.

11. Van-e a bibliában a hét első napjának még egy más neve? Nincs. Létezett és valami vita kérdés a szombat vagy vasárnap megünneplésére vo-

halották szorongatói. Pat. u. Prof. 256. old.

4. Némelyek az ellentáborból azt állítják, hogy a szombat megtartására vonatkozó parancsolat nem a hét megünnepeleendő napja, hanem mindegy akármelyik hetedik napot ünnepejjük a hatnapi munkanap után. Izraeli fiainak tapasztalatai a mannaeszedés alkalmával azonban ezen állítás tarthatatlanságát behizonyította, mert az Ur sok csodán át 40 éven keresztül vezette egész Izraelt és előttük pontosan megjelölte a 7-ik napot, amelyen megnyugodott, megáldotta és megszentelte azt és amelyen a parancsolat szerint nyugodnia kellett.

5. A papoknak szombatonként 2 bányát kellett áldozni és e szerint több munkát kellett nekik elátniok, mint egyéb napokon. Mégis amiért nekik el kellett nekik intézniök az Ur munkája volt és nem a sajátjuk és e szerint nemcsak hogy meg volt engedve, hanem Isten iránti szeretetből meg is lett parancsolva. Moz. IV. 28, 9, 10. Ezék. 46, 4.

6. A bibliai nap kezdet és véget időpontjának megváltoztatása az elesés következménye. Hancock's Realencyklopédiája XIX. 312. oldalán bizonyítja, a nap a hébereknél a polgári nap számítás, az ó-kori izraelitáknál a napnyugtától napnyugtáig számították, úgy, hogy mindjárt napnyugta után egy új nap kezdődött, e szerint a szombat vagy ünnep este kezdődött. V. ó. 2. Moz. 12, 18. és vom abend zum abend müből. B. 23. 32.

naikozólag az apostolok idejében? Nem! L. a 3. megj.

12. Milyen alkalomkor van felemlítve hogy Pál apostol a hét első napján tartott gyülekezetet? Ap. csel. 20, 6. 7.

13. Mit kívánt Pál apostol, hogy a keresztények mit tegyenek az első hét-köznapon 1. Kor. 16, 1. 2. L. az 5-ik megj.

14. A keresztény korszakban van az Úrnak egy napja, mely az Úr napjának nevezetik? Jel. 1, 10. L. a 6. megj.

Megjegyzések.

1. Jézus megerősíti, hogy a szombat lelki alapon nyugszik: „A szombat lön az emberért, nem az ember a szombatért.” Erzel azután azonnal felezbahadítja azt közdeiben minden hamis zsidó korlátozásoktól és a mennyiben azt ő kezdeibnn eredetére vezet vissza, ki-nyilatkoztatja annak magasabb célját, i. i. az emberiség boldoguidását, A szombat lön az emberiségért, tehát nem egyedül a zsidókért, hanem az egész emberiségért, nemcsak egy időkorra adatott, hanem az embereknek általában tekintet nélkül arra, hogy mely korszakban élnek, vagy élnek és milyen helyen.

2. A hét első napja 8-szor lesz emlitve az Ú. T.-ban, v. ö. Máté 28, 1. Márk 16, 1. 9. 2. Luk. 24, 1. Jan. ev. 20, 1. 19. Ap. csel. 20, 7. 1. Kor. 16, 2. Az első 6, a 4. Evangéliumban van megírva és ugyanama napra vonatkozik midőn Krisztus a halálból felmáadt. Ezen a napon Jézus többször megjelent és pedig különféle tanítványoknak, hogy bizonyithassák, hogy fellámadott a harmadik napon az

írások szerint (Kor. 1. 15, 4—8.) és hogy az saját jövendölése beteljesedjék, hogy neki keljen megöletnie és harmadnapon föhámadnia. (Máté. 16, 21.) Ez volt az ő mesiássi hivatásának bizonyítéka.

3. Az Ú. T.-ban sehol sem lesz a vasárnap egy különös névvel kitüntetve, amelyből annak megünneplésére lehetne következtetni, hogy az mint nyugalomnap figyelmeztetést meg, vagy hogy az apostoli korszakban nehézségeket csináltak volna ez új nap bevezetéseért, ami bizonynyal bekövetkezett volna, ha már akkor állt volna elő az az eset.

4. Az Ap. csel. 20. része nem bizonyítja, hogy abban az időben szokásos volt a hét első napján állandó gyülekezetet tartani, hanem itt csak egy rendkívüli bucsugyülekezet volt: „Elutazás előtt állott Pál apostol és ez egyesítette a gyülekezetet egy testvéries bucsuestélyre, amely alkalommal a távozó apostol utolsó előadását tartotta, még nem volt különös vasárnapi ünneplés.” Néander K. Ges. II. B. 339. old.

5. „Mindenki tegye fére magánál, vagyis odahaza, amit sikerült összegyűjtenie, amit szerencsés előmenetele esetén üzleténél keresett . . . miután nem gyülekezetben való letevéséről beszél, úgy nem lehet ebből a szövegből arra következtetni, hogy a gyülekezet ezen a napon összejött.” (Lange Biebelwerk.)

6. A bibliában mindenütt az áll, hogy a hetedik nap az Úrnak napja és nem az első. Mennyire tarthatatlan a Jel. könyv. 1, 10. versét a vasárnapra vonatkoztatni az világosan lesz megmagyarázva a „Geschichte des

Sabbats” műből, 214—219. old. és nyíltan be is ismertetik. „Az Úr napja alatt általában véve a mi vasárnapunkat értik, ami azonban egy nagy tévedés”. v. Wellung Öffb. Jesu 308. old. „Hogy az vasárnap történt, az mellékes és itt nincs megmondva”. D. Richters Erkl. Hausbibel VI. 996.

10-ik lecke 1918 március 9-ére.

A szombat megváltoztatása.

(Licht u. Finsterlin 460—482. old.)

1. A hétnek melyik napját ismeri el egyedül a biblia szombatsnak? II. Móz. 20, 8—11. Luk. 23, 54—56.

2. Mely napot ünnepli a kereszténység zöme? Fel: A hét első napját.

3. Lehet a szombatot megváltoztatni anélkül, hogy a szombat törvényét megváltoztatnánk? Mit mond azonban Krisztus a törvényről, amelynek egy kiegészítő része a szombat? Máté 5, 17. 18.

4. Lehet a negyedik parancsolatba „beleolvasni” a hét első napját anélkül, hogy sok kis jöttát vagy pontfocskát abban megváltoztatnánk?

5. Mit jövendöl Pál apostol, hogy minő nagy elesés lesz a gyülekezetben? II. Thess. 2, 3. 4. Lásd az 1-ső megjegyzést.

6. Hol írja le másutt az elesés okát a gyülekezetben? Ap. csel. 20, 28—30. Lásd a 2-ik megjegyzést.

7. Mit mond Dániel, a nagy egyházi hatalom munkájáról, mely felül fog kerekedni? Dániel 7, 25. Lásd a 2-ik megjegyzést.

8. Melyik hatalom állítja, hogy megváltoztatta a szomat törvényét? Lásd a 3-ik megjegyzést.

9. Miképpen és mikor kezdődött a vasárnap ünneplése a keresztényeknél? Lásd a 4-ik megjegyzést.

10. Mi volt a szombat megváltoztatásának alapindoka? Lásd az 5-ik megjegyzést.

11. Mindezen történelmi tények után is mit ismernek be a vasárnap ünneplését illetőleg? Lásd a 6-ik megjegyzést.

12. Mit mond Jézus az emberi rendelkezések megtartóiról? Máté 15, 9.

13. Milyen ígéret van azoknak adva, kik a szombatot megtartják? Ésa. 56, 2. 58, 14.

Megjegyzések.

1. Ha ezen elesés teljesen fejlődött, akkor ennek feje „a veszedelemfiának” nevezetik, maga föl be, mint Isten, Isten templomába, Isten gyanánt mutatván magát. II. Thess. 2, 3. 4.

2. Pál világosan rámutat az apostoli egyház tiszta hitétől való elesés mindkét okára. Elsősorban a gyülekezetben előállanak oly férfiak, kik fonák dolgokat beszélnek. Másodsorban kívülről fognak „gonosz farkasok” betolakodni, hogy a nyáját megsemmisítsék.

3. A biblia senkit sem jogosít fel, Isten törvényének, vagy a tízparancsolat valamelyik pontjának megváltoztatására; általánosan el van ismerve, hogy ilyen változásra megünneplendő nappal történt. Az egyetlen hatalom a földön, aki feljogosítottnak érezte magát, a római egyház, melynek élén a pápa áll. Ő dicsékszik annak megvál-

toztatásával és ez által bizonyítja, hogy a kis szarvra vonatkozó jóvondulás Dániel 7. 25. versével megegyezik.

Már Eck Lutherrel szemben érvenyesítette: „Az egyház a szombat megünneplését áthelyezte vasárnapra, hatalmából, irás nélkül.” „Handbuechlein” 78. old. A trienti egyházgyűlésen del Fossa ércek az egyház hatalmát az irás felett a következő contvénnyel indokolta: „A Sabbat (szombat) a törvényben a leghíresebb nap, az Ur napjára tételezt át. Ez és hasonlóak nem Krisztus prédikációira szünek meg, mert ő azt mondta: „hogy nem azért jött, hogy a törvényt előőrölje, hanem hogy betöltsé, hanem az egyház tekintélye változtatta azt meg”. Manzi XXXIII. 526. i. Hasonlóképpen nyilatkoznak a katolikus vitairatok és pályaművek. Egy Geurmann P.-tól 1913. 3-ik kiadásában megjelent katedában, amely mű 1910. január 25-én a X. Pius pápa apostoli áldását nyerte el, a következő kérdéseket és feleleteket tartalmazza: Kérdés: „Melyik a Sabbat nap?”, felelet: „A szombat a Sabbat nap.” Kérdés: „Miért ünneplünk vasárnapot szombat helyett?” Felelet: „Mi vasárnapot ünneplünk szombat helyett, mert 336-ban a laodiceai zsinat az ünneplést szombat helyett vasárnapra helyezte át.” Így indokolja ezt Scheffmachers Kátéja is feleletekben 122. oldalán. Az egyháznak van-e joga ünnepeket elrendelni ezen változással? Felelet: „Ha az egyháznak nem lett volna hozzá joga, akkor nem rendelte volna el, hogy vasárnapot ünnepljenek szombat helyett.” Az ágostai hitvallás XXVIII. cikkében így szól: „Így a római egyház mindig előtérbe helyezi, hogy a szombatot át-

tette vasárnapra, a tizparancsolat ellenére, amelyért megbecsülik és egy példa sem lesz úgy kiemelve és ki-domborítva, mint a szombat átváltoztatása és ez által el akarják ismertetni, hogy nagy az egyház hatalma, mert felfüggesztheti a tizparancsolatot és azon valamit módosíthat.

4. Justin bölcsező vértanu 147-ben volt az első, aki bizonyosságot tett, hogy a nap ünnepe nyugaton lakó keresztyének közösen összejöveleket rendeztek, mert Krisztus feltámadása e napon történt. Lásd Ges. d. Sabb. 308—315. old. Hogy pogány befolyás volt itt együtt szavazva és ezen napot mint ünnepet ülték anélkül, hogy az munkaszünet nap lett volna, bizonyítja Haase D. K.: „Ez ünnepe lett, mint a feltámadó hétköznap ünnepe; talán közrejátszott a római nap napja, azzal az áttétellel, hogy Krisztus a világ világossága. Ezt megünnepezték, mint az öröm napját tekintet nélkül a zsidó szombati nyugalom napra. K. G. T. I. 38. old.

5. Még Konstantinnak 321-ben kiadott első vasárnapi törvényében is szó szerint idézve, jellemző egy keresztyéni-pogány ünnepnap: „Minden bíró és városi lakos és mindennemű szakmabeli munkás, a nap napjának tiszteletére pihenjen. A földművesek azonban teljes szabadsággal munkálkodhatnak a mezőn. Egy további indító ok az áttételre a gyűlölet, melyet a keresztyének tápláltak a zsidóság és minden zsidós dolog ellen. A zsidók voltak okai Krisztus keresztfeszítésének és elkeseredetten üldözték az új keresztyén vallást, ahol csak tehették. A keresztyének szigorúan megünnepezték a szombatot és mi sem lehetett

volna a pogány keresztyének előtt kellemesebb, minthogy a zsidók iránti előítéletet ürügyül felhasználni és az ünnep áttétele által a szombatünneplés szigorát eltávolítani. Konstantin 325-ben a niceai zsinaton csak a pogány keresztyének gondolkodásmódját fejezte ki, amidőn a husvét ünneplését a következő indokollással tette át vasárnapra „semmi közösséget nem akarunk az annyira megvetett zsidókkal”. Az egyházi vasárnapi ünneplés a laodiceai zsinat szabályozza, melynek megtartása 343—381. közötti időre esik.” 16. Kanon: Szombaton az Évangéliumok és az irás más helyei olvastassanak fel. Kan. 29.: „Hogy a keresztyének ne zsidóskodjanak és szombaton ne legyenek tétlenek, hanem dolgozzanak e napon, de az „Ürnek napját” különös tiszteletben tartsák és mint keresztyének, ha csak lehetséges, ne dolgozzanak ezen a napon. De ha zsidópártinak találhatnák, akkor Krisztus közösségéből kizárassanak”. Hefele Konziliengeschichte S. 762., 767. Hogy azonban a templomlátogatást emelje, Konstantin elrendelte: „jámbor gondoskodásból az egész éven át vasárnapi vásárok megtartását”. Ges. d. Sabb. 359. old.

Igazságszerető történetírók, mint pl. Néander, első kiadás 339. old., nyilatkoznak bevalija: „A vasárnap ünneplése, mint minden más ünnepek, emberi rendelés”. Így nyilatkozik Dollinger J. J. is: „Az egyház saját ünnepét akarta magának”. Ker. és Egyház, magyar kiadás 325. old. 69. §.

Halljuk azonban, mit mond a legelső protestáns tekintély az ágostai hitvallás 28-ik cikkelye. „Mit tartunk a vasárnapról és más egyházi rendről és

szertartásról, továbbá (apologie Art. 15.) az emberi hagyományokról az egyházban? Felelet. „A legrégebb egyházi rendelkezéseket ugyint a három fő ünnepet stb. a vasárnapi ünneplést és hasonlókat a melyek a jó rendért, egységért és békéért találtattak ki stb., ezeket szívesen megtartjuk.”

II. Jocke 1918. márc. 16.

Igazi szombatünneplés és az utolsó napok szombatreformja.

(V. 6. Bizonyosságtételek a gyűl. részére 192—193. old.)

4. Mit ígért Isten az izráelitáknak azzal a feltétellel, ha helyesen megemlékszenek a szombatról? Jerem. 17. 24. 25.

2. Milyen ítélettel fenyegette az Ur az izráelitákat ha megtörik a szombat szentségét? Jerem. 17. 2.

3. Milyen parancsolat adott ki az izráelitáknak a szombat ünneplésére vonatkozólag? II. Móz. 20. 8—11.

4. Mi mutatja, hogy a szombat nem valami elviselhetetlen teher? Ésa. 58; 13.

5. Milyen határozott utánítás lett adva az izráelitáknak az ígért földje felé vezető úton a szombatra vonatkozólag? II. Móz. 10. 23—30.

6. A sivatagbeli mannaesés mit jelképezett különösen? Fel: Hogy a szombatnap a hét melyik napja volt. Lásd az 1. megj.

7. Midőn az izráeliták a babilonai fogságból visszatértek, mi volt Nehémiás ujításának főpontja. Neh. 13. 15—22.

8. Minő szombatujtást tanított Urunk, midőn a földön járt? Máté 12. 1—8.

9. Hogy bántak Isten szent napjával Krisztus idejétől napjainkig? Lásd a 2. meg.

10. Hogy vezették félre hajdan Isten népét, hogy Isten szent napját megszenteltelenítsék? Ezék. 22, 25—28. Lásd a 3. megj.

11. Hogy írja le Dániel próféta azon hatalmat, a ki merészkedik megváltoztatni idöket és törvényeket? Dán. 7, 25.

12. Mit jövendől János Patmos szigetén ugyenezen hatalomról? Jel. 13, 2—8.

13. Milyen üzenetet küld Isten az egész világon át hogy az emberiség közül az őszinte lelkeket megmentse? Jel. 14, 6—11. 12.

14. Mi lesz ezen üzenet következmény? Jel. 14, 12; 15, 2. 3.

Megjegyzések.

1. Negyven éven át láttak Izrael fiai minden héten egy háromszoros csodát, a mely egész határozottan azon napot jelezte, mely a negyedik parancsolatra vonatkozott. Először a szombatelőtti napon mégegyszer annyi manna hullott, mint más napokon. Másodszor szombaton nem hullott manna, harmadszor, a szombatra megörzött manna teljesen friss maradt és édes míg egy más nap számára gyűjtött manna az éj folyamán megfűrgesedett.

2. Az apostoli kortól kezdve a Jézus állítólagos egyháza mint régebben eszmeképe, az emberi rendelkezéseket előtérbe helyezték Isten törvényének. Jehova szent napját közönséges munkanappá alacsonyították le és annak helyébe a pogányok nap ünnepét, a vasárnapot avatták fel ünnepé.

4. Ugy mint ezen versek elsősorban az ő Izrael elesésére vonatkoztak, de ennek teljes alkalmazása minden hasonló körülményekre is vonatkoznak a keresztyén korszakban. Beteljesedtek teljes mértékben a Pál apostól által adott jövendölések a „bűnös ember“-re vonatkozólag, az utolsó időkben.

12. lecke 1918. márc. 23.

Az Evangélium hirdetésének anyagi támogatásáról.

(Pat. u. Prof. 530—534. old.)

1. Mit mond Jézus az Evangélium-hirdetőknek? Máté 10, 10.

2. A régi időkben mit rendelt Isten az ő népének a papság fentartására? IV. Móz. 18, 20—24.

3. Mi mutatja, hogy a tized rendszere Isten szolgáitól elismertetett jóval előbb, mielőtt a levitai törvény kiadott volna? I. Móz. 14, 18—20 Zsid. 7, 1—4.

4. Miből fizetett Ábrahám tizedet és kinek? Lásd az 1. megj.

5. Milyen papi rendhez tartozik Krisztus a mi főpapunk? Zsid. 7, 21.

6. Mit mond a mi főpapunk a tized fizetésének kötelező voltáról? Máté 23, 23.

7. Mit ígért Jákob a tized illetőleg? Mit mondott, mily nagynak kell jövedelmének lenni, hogy a tizedet megadja? I. Móz. 28, 20—22. L. a 2. megj.

8. Mi mutatja, hogy az Evangélium rendje szerint is fennáll Istennek ama terve, hogy Isten szolgáinak szükségleteiről gondoskodnunk kell? I. Kor. 9, 13. 14.

9. Kié minden a világon? Zsolt. 50, 12. Agg. 2, 8.

10. Hogy emlékeztette Melkisédek Ábrahámot ezen alapigazságról? I. Moz. 14, 19. Lásd a 4. megj.

11. Mire hajlamos a természeti ember, ha mulandó javait szemléli, mely birtokában van? V. Móz. 8, 10—14. 17.

12. Miről emlékszik meg? V. Móz. 8, 18.

13. Milyen legyen az ember Isten kegyelmének ajándékaival szemben? 1. Pét. 4, 10.

14. Mi kívántatik egy sáfártól? 1. Kor. 4, 2.

15. Milyen szemmel tekinti az Ur az olyan sáfárt, a ki jövedelmének tizedét magának tartja? Mal. 3, 8. 9.

16. Mily feltétel mellett válhattak meg Izrael fiai a tizedet? III. Móz. 27. 30. 31.

17. Mire legyen a tized felhasználva? IV. Móz. 18, 21. 24.

18. Hogy büntette meg Isten Izraelt, amidőn saját érdeküket előbbre helyezték Isten művénel? Agg. 1, 2—11.

19. Milyen gazdag áldásban részesülnek azok, akik hűségesen megadják azt, ami az Uré? Mal. 3, 10. 11. 12.

Megjegyzések.

1. Nagyon figyelemreméltó ezen jelentése, hogy mily módon fizette Ábrahám a tizedet. Mielőtt még Sodoma királya a csata zsákmányát kiutalta volna, ami általános szokás szerint Ábrahámot illette volna, mint győzöt, mielőtt még őt megilltő részét leszállította volna, mielőtt még valami világi kötelezettségének eleget tett volna, megadta az Urnak a tizedet mindenből, mi keze ügyében volt. Ő felismerte az

Urnak napját, mint jogos birtokosát Isten részének a zsákmányból és azonnal, minden kérdezősködés nélkül szolgáltatva ki a javakat.

Ne pazaroljunk időt azon kérdés megoldására, hogy ki volt Melkisédek. A biblia azt mondja, hogy ő volt Sálelem királya és a magasságos Isten papja. Ezzel érjtek be.

2. Figyelemre méltó, hogy Jákob nem kívánt nagy jövedelmet, mielőtt a tizedet fizetni akarta. Ha csak elégséges lesz neki eleségre és ruházatra, akkor Istennek mindenből megadja annak tizedét. „Mi, akik teljes világosságban és az Evangélium kiváltságát élvezzük, meg vagyunk elégedve azzal, hogy kevesebbet adjunk, mint azok adtak, akik az előbbi kevésbé előnyös kegyelmi háztartásban éltek? Nem, a mi kötelezettségünk nem oly mértékben gyarapodjék, mint az áldások, melyekben részesülünk, nagyobbak? Valahányszor különös módon megszabadulunk, vagy új és váratlan kegyelem biztosítékot nyerünk, ismerjük el Isten jóságát, amennyiben a mi hálánkat nemcsak szavak, hanem miként azt Jákob is tette, adakozásokkal és ajándékokkal az ő ügyéért kifejezésre juttassuk.“ Pat. u. Prof. 183. old.

3. Istennek nincs szüksége a mi pénzünkre, de nekünk van áldásaira szükségünk. Nekünk szükségünk van egy olyan jellembeli fejlettságra, amelyet az által érünk el, ha ápoljuk és eisajátítjuk az önkéntes adakozás szellemét. Melkisédek arra az igazságra figyelmeztette Ábrahámot, amely minden tized adakozásnál alapelv, hogy Isten a menny és a föld javainak tulajdonosa. Amennyiben a tizedet fizetjük, elismerjük ezen igazságot.

13. lecke 1918. márc. 30.

Keresztyéni mértékletesség.

(In den Fusspuren d. gr. Arztes 134—151. old.)

1. Milyen álláspontot kell azoknak elfoglalniok, kik a pályafutásban győzni akarnak? 1. Kor. 9, 24—27. Lásd az 1. megj.

2. Mi mutatja, hogy Isten törvénye a testi egészségre is vonatkozik? III. János 2. v.

3. Hogy a testünk egészségét, épségét megóvhassunk, hogyan kell Istennel együtt munkálkodnunk? II. Móz. 15, 26. Lásd a 2. megj.

4. Miért alkotott az ember? Ésa. 43, 7.

5. Mi legyen szemünk előtt minden cselekedetünkénél? 1. Kor. 10, 31.

6. A mózesi törvény alatt mit tettek a makacs dobzódóval és részeggel? V. Móz. 21, 20. 21.

7. Minő figyelmeztetés adatik Isten népének, közvetlenül Krisztus eljövetele előtt? Luk. 21, 34. 35. Lásd az 5. megj.

8. Miből élt az első emberpár a paradicsomban? 1. Móz. 1, 29. Lásd a 4. megj.

9. Minő körülmények között engedte meg az Ur később egy más életmódot folytatni? 1. Móz. 7, 23; 9, 3. Lásd az 5. megj.

10. Milyen jó tanácsot adott Salamon az evés idejéről és céljáról? Préd. 10, 14. Lásd a 6-ik megjegyzést.

11. Mi a mi időnkben is nagy nyereség és mi szükséges az étel megemésztéséhez? 1. Tim. 6, 6—9. Péld. 30, 8. Lásd a 7. megj.

12. Milyen módon gondoskodott Isten már Édenben, hogy az embernek szükséges elfoglaltsága legyen a szabadban? 1. Móz. 2, 15.

13. Mi a legjobb szer álmatlanság ellen? Préd. 5, 12.

14. Hanyag kezek és dobzódó életmód mily következményekkel járnak? Préd. 10, 15. 16.

15. Mi lesz a következménye annak, ha Isten igéjére hallgatunk? Péld. 4, 20—22.

16. Minő testi elváltozás lesz megígérve az Ur eljövételkor? Filip. 3, 20. 21. Lásd a 8. megj.

Megjegyzések.

1. Az alapige szerint ugyanabból a szóból származnak: magatűrő, Ap. csel. 24, 25, mértékletesség, Gal. 5, 22., 2. Pét. 1, 6., amelyeknek jelentősége a következő: az érzéki élvezetek-től való tartózkodás, önuralom, mérséklés. Mint egy versenyfutó tartózkodik minden káros következménnyel járó élvezetektől, a helyes táplálkozásra helyez sulyt, megedzi testét, önuralmat gyakorol, hogy kiváló teljesítménye elismerésül muló babért, koronát kapjon, ugy egy keresztyén is testének erősítésére és felette való uralmára, annál inkább tartózkodjon minden káros élvezettől és tényleg tápláló mértéket gyakoroljon, hogy Isten országáért a legnagyobb teljesítményt végezzen és elnyerhesse a mulhatatlan koronát.

2. „Egy természetiszerű életmód maga után vonja az értelem kifejlődését is. Szellemi képesség, testi erő és magas életkor változhatatlan törvénye-

ken alapulnak. E dolgokban sincs véletlen.“ „Isten sohasem fogja csoda által azoknak egészségét megtartani, akik könnyelmű figyelmetlenségük által a betegség biztos útjára lépnek.“ Christl. Mässigk. 35. 138. old. W. E. G.

3. „Hasonló állapot van ma is. Ami különben meg volna engedve, tulzásba viszik. Az étvágnak hódolnak korlátlan mértékben.“ Pat. u. Prof. 93. old.

4. Gabonaneműek, gyümölcsfélék, dió és fozelékfélék ami alkotónk által választott életrendünk. Ezen ételek egyszerűen és természetesen elkészítve a legtáplálabbak és legegészségesebbek. Fussp. 300. old. W. E. G.

5. Ha a legszükségesebb élelmiszerek hiányoznak, akkor elég ok van arra, éppell a meglevőből elegendő élelmei biztosítani, hogy életünket meghosszabbítsuk. „Az étkezési rend reformjában tényleg van egészséges emberi értelem. Ezen tárgyat alaposan és mélyen kell tanulmányozni és senki se kritizálja testvérét, mert annak eljárása nem egyezik meg az övével. Lehetetlen egy változhatatlan szabályt felállítani a mely eljárásunkat egyformán kormányozza és egyik sem lehet a másiknak vezérfonala. Nem mindenki tudja egy és ugyanazon dolgokat élvezni.“ White E. G. „Ministry of Healing.“ 319. old. Lásd Máté 12, 1—4.

6. A bibliai szabály így hangzik: „Idejében enni a testnek erejéért és nem az italért“ (vigalomért). Préd. 10, 14. Péld. 25, 16.

7. Megelégedettség és megelégedés az eledellel, amelyet az Ur nekünk kegyelméből ajándékoz, nemcsak az emésztést segíti elő, hanem a mi környezetünkre is áldásul szolgál. Add

meg nekem a szerény részemet az eledelből és elégedjünk meg, ez ma fontos ételszabály. A következő is igen fontos: „Minéi kevesebbet gondolunk a gyomrunkra, annál jobb. Ha állandóan aggodalmaskodunk, hogy az, amit élvezünk, megárt, hát akkor ugy is lesz. Felejtétek el gondjaitokat, gondolatok olyanokra, amely felvidámit.“ Chr. Mäss. 128. old. W. E. G. „A vidám elme jó orvosságul szolgál.“ Péld. 17, 22.

8. A bün átkának nyomai is eltávolíttatnak és Krisztus hívei a mi Istenünk és Urunk dicsőségében jelennek meg. Lélekben és testben az ő Uruk tökéletes képmását fogják visszasugározni. Óh csodálatos megváltás! Sokat beszélt, régen remélt dolog ez. Vágyva vágyakoztunk, elmerülve szemléletébe, de egészen soha sem értettük, sohasem. Licht. u. Finsternis 688. old.

Missióprogrammok az 1918. év első negyedére.

Missió óra 1918. szombat Január 26-ára.

A „házzól házra“ való munkákodás fontossága.

A bibliórak tartása a lelket megmentésének a mennytől ajándékozott módszere. Bármily tehetség legyen is a prédikátor, ha házzól-házra járva nem tud dolgozni, befolyása hiányos marad.

1. Mit mondott Pál apostol az egykor virágzó efézusi gyülekezethez intézett levelében az ő munkálkodására vonatkozólag? Ap. Csel. 20, 20, 21.

2. Hogyan végazta az Apostol az ő munkáját? Kol. 1, 28, 29.

3. Mi volt ezen hü munkálkodás következménye? Ap. Csel. 2, 46, 47.

Ha bármikor akart valakit az ödvözítőnek lelkeket megnyerni, az mindig úgy sikerült ha az illető a megmentésre szoruló lelkekkel közvetlen személyes érintkezést keresett. Azon asszonyok, kik Pál apostollal együtt dolgoztak, bibliamunkások voltak, kik a férfiakhoz hasonlóan az Ur szolgálatára szentelték magukat.

4. Kire bizza az Ur az örömhír hirdetését? Zsolt. 68, 12.

Százával kellene atyánkfiaiának és testvérnőinknek az Ur munkájának szolgálatában állani ott ahol jelenleg csak egy van.

Hogyan nyerhet az ember gyakorlatot ezen munkában.

Vegye magához a „Bibliai Felolvasások” című könyvet és menjen, tartson felolvasásokat belőle. Hasonlóképpen vehetjük segítségül a „Bibliai Leckéket” is. Aki ezen segítőforrásokat használja, az idővel jó bibliai munkássá válik.

Vannak lelkek, kik olyannyira el vannak foglalva, hogy nem tudnak maguknak annyi időt sem szakítani, hogy egy-egy bibliai fejezetet legalább hetenként egyszer átvegyenek. De vajjon miért ne legyen elég időnk ahhoz, hogy képesekké tegyük magunkat Isten munkájára? Az idő rövid! Gondolataink és cselekedéseink foglalkozzanak Istennel. Az igazság megismerése és szomszédainkkal való közlése által már számos lélek mentetett meg. Isten igazsága mint mágnes vonja magához szíveinket éjjel és nappal.

Miről tartunk bibliáorát?

A legcélszerűbb elsősorban az Ur eljövételéről beszélni. Beszéljünk eljöv-

vetelének módjáról, annak a világ-egyetemre, különösen pedig a gonoszokra gyakorolt hatásáról. Igyekezzünk ezután a próféták jóvondoléseit értelmezni. A bibliára ne tartson egy óránál tovább. Inkább foglalkozzunk egyetlen tárggyal de alaposan, mintsem sokat érintsünk felületesen. Kezdjük és végezzük a bibliáorát imával.

Nincs időnk arra, hogy kezeinket egybefonjuk s hogy azt mondjuk: semmit sem tehetünk. Aki egyetlen telen-tumát a földbe ássa, elveszti azt is a miye van.

Missió óra 1918 február 9-ére.

Missió munkások.

1. Kik vagyunk mindnyájan? 2. Kor. 5, 20.
2. Hányan kaptak munkát az Uról? Márk. 13, 34.
3. Milyen indulat legyen bennünk? Filip. 2, 5.
4. Mi az igazi buzdítás a missió munkában? 2. Kor. 5, 14.
5. Mily eredménye van a szeretet nélküli fellépésnek? 1. Kor. 13, 1—3.
6. Mily bánásmódot várhatunk? Ján. 15, 18—20.
7. Mi adatott nekünk Krisztusért? Filip. 1, 29.
8. Mire teremtettünk Krisztusban? Eféz. 2, 10.
9. Hogyan szólítá a gazda a hivalkodó munkásokat? Máté 20, 6.
10. Mily parancsolatot adott nekik? 7. vers.
11. Hogy hangzik az utolsó időre szóló üzenet? Jel. 14, 7.
12. Miben dicsőítetik meg az Atya? János 15, 8.
13. Mi következménye lesz a gyümölcsözö szőlővesszőnek? Ján. 15, 2.

14. Mi következménye lesz a gyümölcsötlen vesszőnek? Ján. 15, 2.

15. Ha munkát nem látunk, mire tekintünk? Ján. 4, 35.

Missió óra 1918 február 23-ára.

A világ világossága.

1. Ki a világ világossága? Ján. 8, 12.
2. Mint keresztyének, mily álláspontot foglaljunk el a világgal szembe? Máté 5, 14.
3. Hogyan lehetünk világosság fiai? Ján. 12, 36. 46.
4. Honnan ered a világosság? Jak. 1, 17. 2. Kor. 4, 6.
5. Mit kell tennünk ezen világossággal? Filip. 2, 15. Máté 5, 16. 1. rész.
6. Mi által fénylik ezen világosság? Máté 5, 16. Utolsó rész.
7. Mi tükrözik vissza mindnyájunkban? 2. Kor. 3, 18. Első rész.
8. És ezek által mihez jutunk? 2. Kor. 3, 18. Utolsó rész.
9. Mi lesz annak következménye, hogy ha jó cselekedetekben járunk? 1. Péter 2, 9—10. 15.
10. Mit nyilatkoztat ki Isten általunk? 2. Kor. 2, 14—16.
11. Mi nyilvánuljon meg bennünk? 2. Thess. 1, 11—12.
12. Mily példát hagyott Krisztus számunkra e földön? Ján. 17, 4.

Missió óra 1918 március 9-ére.

A munkáról való jelentések.

1. A világ teremtéséről, az emberiségről és a szombatról szóló jelentések. 1. Mózes 1, 1—3.
2. Krisztus az Atyával is közli jelentéseit. Ján. 1, 4. 6. 8. 12. 14. 22. 26., 19. 30.

3. Egy angyal jelentése. Ezek. 9, 11.

4. Krisztus tanítványai jelentési tesznek munkáikról. Luk. 9, 10. Márk 6, 30.

5. Jelentések közlése a menyben. Dán. 7, 10. Jel. 20, 12.

6. Az apostolok jelentései. Ap. csel. 11, 4. 14. 27. 15, 4. 12. 19, 20. Rom. 15, 17—19.

7. Egy jó hír hatása. Péld. 15, 30. 25, 25.

8. Egy jó jelentés hatása a missió órában.

„Neveljétek ifjaitokat a rájuk bízott munkában, missió órában kimutatásait leadni arról, hogy mily eredményük volt Krisztus kegyelme által. Ha ily jelentések az Urnak szentelt munkásaitól közölhetnének, nem lehetnének unalmasak és fárasztók a missió óráink.” W. E. G.

9. Mikor tegyenek jelentést a munkálkodók munkájukról?

„A gyülekezet tagjai a hétközben hűséggel végezzék munkájukat és szombaton mondják el tapasztalataikat, ily módon a gyülekezet lelki táplálékot nyer és új életet s nagyobb bátorságot a munkához. Midőn Isten népe azon nagy szükségletet beismerti, úgy munkálkodni, mint Krisztus a bűnösök megtérítésében, akkor szombati összejövetelünkben tett bizonyosságok nagyobb erővel bírnának. Mindnyájan örömmel közöljék azon gazdag tapasztalatait, melyet mások megmentésében szereztek.” W. E. G.

10. Miről tegyünk jelentést?

„Azok, kik az Ur munkájában szép tapasztalataikat szereznek, a folyóiratunk számára irjanak cikkeket a testvérek bátorítására. Ezen jelentések lapjainkban helyet találjanak, mert

igen terjedelmes befolyással szolgálnak. Gyülekezefeinkben mint édes jó illat lesznek, élet illatja, életre. Ezekből fog kitünni, hogy Isten azokkal működik, akik az ő munkáira. W. E. G.

11. Hogyan értjük. Máté 6, 3? Nem tiltja ezen szöveg a jelentés-tételeket?

Némelyek azt vélik, ezen szöveg azt tanítja, hogy keresztyéni munkálkodásuk eredményét titokban tartásák. Keveset cselekednek és azzal mentik magukat, hogy ők nem érik, hogy hogyan kell adakozni. Jézus a következőképpen magyarázza tanítványainak: „Azért mikor alamizsnát osztogatsz, ne kitérültesd magad előtt, ahogy a képviselők tesznek a zsinagógákban és az utcákon, hogy az emberektől dicséretet nyerjenek. Bizony mondom néktek, elvették jutalmukat.” Azért adakoztak, hogy az emberek őket szabad és készséges adakozóknak tekinték. Az emberektől dicséretet elfogadtak, azért mondta Jézus nekik, hogy több jutalmuk nem lesz. Némelyiknél nem indíthatja a bal kéz, hogy mit cselekedzik a jobb kéz, mert a jobb kéz egyáltalában semmit sem cselekedik. Jézus szavai a tanítványokhoz intésai szolgálat, azok ellen, akik embereknél keresik a dicsőséget.

Meg lett nekem mutatva, hogy ezen Bibliaszöveg nem azokra vonatkozik, akik az Úrnak munkáját szívóttal hordják és adományait alázatossággal használják annak előrehaladására. A következő szövegekre lettem irányítva: „Ugy fénylik a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák a ti jó cselekedeteiteket és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” Máté 5, 16. „Gyümölcséről ismerjétek meg a fát.”

Máté 7, 20. Mutatva lett nekem, hogy a bizonyosság a szent írással mindig megegyezik, ha helyesen megértjük. Isten gyermekeinek jó cselekedetei a legeredményesebb prédikáció a hitetlenekre nézve. Ekkor elismerik és látják, hogy egy erős indító ok az, mely a keresztyént az önmegtartózkodásra szólítja és hogy adományait embertársainak megmentésére használja, ilyen eljárás a világ szellemétől teljesen elválik. „Az ilyen gyümölcsök bizonyítják, hogy az illetők igazi keresztyének.” Az Úr dicséri a kicsiny dolgokban való hűségét. Máté 25, 23. W. E. G.

Missió óra 19.8 március 23-ára.

Az aratás ideje.

1. Mikor forduljunk Istenhez imában? Zsolt. 36, 6.
2. Mikor van az alkalmas idő? 2. Kor. 6, 2.
3. Mi fog eljönni? Jak. 4, 35.
4. Miért szabad nekünk könyörgőnünk? Máté 9, 38.
5. Mi végett könyörgünk?
6. Milyen ígéret adatott a tanítványoknak? Luk. 5, 10.
7. Milyen tapasztalatot tettek Péter, Jakab és János, még mielőtt az Úr ezen ígéretet adta nekik? Luk. 5, 8-10.
8. Kik hívtak a munkára az utolsó időben is? Máté 20, 1-7.
9. Hogyan nyerhetünk mi is lelkeket az Úrnak? — Személyes munkálkodás által, úgy mint:
 - a) Jézus a galiléai tenger mellett. Márk 1, 16, 17, 19.
 - b) A szamaritanusi nő. János 3, 18-30. 30-42.

- c) Filip, János 1, 45, 46.
 - d) Pál, Ap. csel. 20, 20.
10. Jézus a meggyógyult ördögösnek is adott munkát. Márk 5, 10, 20.
11. Mit fognak egykor a hűtlen szolgák mondani? Jer. 8, 20.
12. Mit tesznek a gyülekezet hű tagjai? 1. Kor. 15, 58.
13. Mit mondott Pál apostol tevékeny életének végén? 2. Tim. 4, 7, 8.
14. Mi a végidőben a jutalom?

Nyugtázások.

Az 1917. év. III. negyed folyamán befolytak a következő összegek:

Szabó Imre, a szegények pártolója. A szegények számára K 10.—, Szász Lajos, Köröstarcsáról. Az afrikai missió számára K 59.—, egy kedves barátunk Barotról, a magyar missió javára K 20.—, kedves barátok Kishaconról a missió javára K 10.—, egy kedves testvérnő Felsőmagyarországról, a missió javára K 10.—, Szepsiből egy kedves testvérnő az afrikai missió javára K 70.—, Szepsiből egy kedves testvérnő a magyar missió javára K 20.—, Szepsiből idős Tamás Dánielné a magyar missió javára K 20.—, Erdélyből egy kedves barátnő a magyar missió javára K 12.—, Erdélyből Szűcsik testvérnő a magyar missió javára K 6.—, Erdélyből Antál Imréné a magyar missió javára K 1.—, egy testvérnő Nagysármásról az afrikai missió javára K 60.—, egy barátunk Baló községből hadiözvegyek részére K 10.—, a kedves testvérek Ipről a zsidó missióra K 11.—, a kedves testvérek Ipről az afrikai missióra K 20.—, V. G. testvér Csittszentmártonról a missió céljára K 200.—, V. G. testvér Csittszentmártonról az afrikai missió javára K 20.—, Gergely Imréné a zsidó missió javára

K 5.—, Kása testvérek Ipről a zsidó missió javára K 6.—, Gergely Imre az Afrikai missió javára K 10.—, Kása testvérek az afrikai missió javára K 10.— Köszönettel felvette a pénztáros.

Imaórák sorrendje 1918 első negyedére.

Imaóra 1918. január 19-én.

Hogyan kell a feddést elfogadnunk? Alapige: Zsolt. 14, 1, 4, 5.

Azok, kik Isten lelke által megfedtetnek, ne lázadjanak fel ezen alázatos eszköz ellen. Isten nem egy tévelygő halandó, aki hozzájuk szállt, hogy őket a romlástól megmentse. Az emberi természetet a feddés nem érinti kellemesen, ugyancsak az emberi szív, mely Isten lelkétől nincs megvilágítva, nem képes a feddés szükségességét és áldását belátni. Ha az ember a kísértésben elesik s a bűnnek kedvez, elméje megsötétedik. Erkölcsi elfogás fordított. Lelkiismeretének figyelemzteléseit mellőzi és annak hangja kevésbé tisztán lesz előtte hallható. Mindinkább elveszíti hatalmát arra, hogy igazság és igazságtalanság között különbséget tegyen, míg végül nem tud már tisztán fogalmat alkotni azon álláspontokról, melyet Istennel szemben elfoglalt. Bár a hitnek formált figyelembe veszi és tüzetesen védi annak tanait, míg azoknak lelke nála hiányzik. Az ő álláspontja a hű tanu által változtatik: „Te ekképpen szólsz, én gazdag vagyok és jólalakott és semmire szükségem nincs és te nem tudod, hogy te nyomorult vagy és szegény, vak és meztelen.” (Jelentések 3, 17.) Ha Isten lelke, az ő bűntelő üzenete által, az ő álláspont-

ját megmutatja, úgy nem láthatja meg az Istenet igaz voltát. E szerint a feddést vesse el? Nem! Isten elégséges bizonyítékot adott, úgy, hogy mindazok, akik azt kívánják, magukat meggyőzhetik a bizonyágtételek jellemét illetőleg, ha azon meggyőződésre jutottak, hogy azok Istentől vannak s e szerint kötelességük a feddéseket elfogadni, ha mindjárt is utjuknak bűnöségét maguk nem látják. Ha teljesen megismerhetnék állapotjukat, minek volna akkor már szükséges a feddés? De miután nem ismerik, Isten kegyesen elbűnk vezet, hogy megbánás által javulásunk, addig, amíg ez nem lesz késő. Azok, kik a feddést megvetik, vakságban és az ártásban hagyatnak. De kik arra figyelnek és szorgosan dolgozhoz látnak, hogy bűneiket elveszítsék, hogy a szűkebb kegyelemben részüket legyen, azok az Isten ajtaját megfogják nyitni, hogy az Ur bevehessen és velük lakozhasson. Azok az egyének vannak Istennel összeköttetésben, akik megismerik szavát, ha hozzájuk szól. Kik lelkei megkülönböztetik lelki dolgokat. Hálások lesznek, hogy az Ur tévedéseiket megmutatta.

Dávid Istennek azon eljárásából, melyet vele szemben tanúsított, bölcseséget tanult és azzal hajolt meg a Magasságos feddése alatt.

Nathán próféta híj ecsetelése Dávid valódi helyzetéről, megismertette őt saját bűnelvel és abban segítette őt, hogy azokat elvesse. Ő a tanácsot szeliden elfogadta és megalkodott Isten előtt. — „Az Isten törvénye tökéletes és megleveníti a lelkeket.” Zsolt. 148.

„De ha feddés nélkül vagytok, me-

lyekben mindannyian részesültek, úgy nem vagytok . . . gyermekek.” Zsid. 12, 8. Urunk mondotta: „Kiket én szeretek, azokat büntetem és megfeddem.” Zsid. 12, 6. De minden feddés, ha itt van, nem mint öröm, hanem mint szomorúság tűnik föl előttem, de azután az igazságnak békességes gyümölcsét fogja adni azoknak, kik általa gyakoroltattak. Zsid. 12, 11.

Bár a büntetés keserű, mégis egy Atya gyöngéd szeretete mutatkozik benne, hogy részesel lehessünk az ő szentségének.” Bizonyosság a gyülekezeti részére 39., 40. old.

Imaóra 1918 február 2-án.

Tapasztalati és imaórák.

Alapige: Jákob 5, 16—18.

Azon világosság alapján, amit az Ur adott nekem, abban a véleményben vagyok, hogy az Ur nem akarja, hogy az imádkozás idejét eltöltsük hosszú térdálló imák meghallgatásával, a mely elfárasztja és untatja a hallgatókat. Nem bírják azt ki olyan egyének, akik testileg gyengék. A test elfárad, hogy ha kénytelen olyan sokáig térdelőn állni, de ami rosszabb, lelkileg is annyira elfáradnak, hogy szó nem lehet lelki üdülésről. Egy ilyen imaóra sokkal rosszabb, mint semmi. Semmi megerősítést nem hoz az ilyen összejövetel.

A tapasztalati és imaórák ne legyenek unalmasak. Ilyenkör jelenjen meg mindenki pontosan, ne várjanak azokra, akik azokat egy fél vagy egy negyedórával késni. Ha csak ketten vannak, akkor is igényt támaszthatnak az Ur Igéjére. Kezdjétek meg a gyülekezeti pontos időben, eltekintve, hogy sok vagy kevés a jelenlét. Minden külsőség és formáság elkerülendő és mindenki legyen kész kötelességét teljesíteni. Tovább tíz percnél egyfolytában nem kell hogy az ima tartson. Ujra

lel kell állani és egy újabb vers éneklése után ismét lehet leborulni az imát folytatni.

Tekintse mindenki keresztyéni kötelességének, hogy rövidesen imádkozzon. Mondjátok meg az Urnak amit akartok rövid szóval, anélkül, hogy az egész világot átjárjátok. A magányban való ima alkalmával addig imádkozhatik, amíg jönnek látja. Ott lehet a rokonokért és ismerősökért imádkozni. A titkos kamra az a hely, ahol minden ügyünket és bajunkat lehet elmondani az Urnak. A gyülekezeti nem alkalmas hely arra, hogy minden magánügyeket imában mondjunk el.

Mi célja van az összejövetelnek? Vajjon azért tartjuk meg, hogy Istent oktassuk, hogy felvilágosítsuk őket helyzetünk felett, imáink által? Azért van az összejövetelünk, hogy egymást bátorítsuk, hogy erősítsük egymást hitben. Ezen imagyülekezetek legyenek áldásos pillanatok mindazoknak számára, akik Isten dolgaiban gyönyörködnek . . .

Üdvözölnek arra tanította tanítványait, hogy imájukban hozzáik kifejezésre mindazt, amit az Uról kívánnak és nem többet. Mintát adott nekik az imáról, amely minden időre való és lelki áldást foglal magában. Milyen tartalommal ezen minta-ima! Mindenkinél szükségleteit foglalja magába. Egy rendes ima elmondásához elégséges egy vagy két perc. Lehetnek ugyan olyan körülmények, amelyek kivételt is diktálnak. A kérő lélek Istenhez sóhaj. A lélek kényszerít úgy mint Jákobnál s nem elégszik meg, amíg Isten külön kijelentésben nem részesíti. Így akarja ezt az Isten. Sokaknak imájuk oly szárazon hangzik, mint egy pródikáció, úgy emberekhez imádkoznak, nem Istenhez. Ha valóban tudnák, mit cselekednek, akkor megijednének az ő merészségük felett, mert úgy tesznek, mintha a menynek és a földnek teremője előtt általános kérdésekről előakást tartanának. Mind az ilyen imák, csak pengő érc és csengő cimbalom. Ugy az angyalok, valamint az embe-

rek, akik kénytelenek azokat végighallgatni, megúnják.

Jézust gyakran lehetett imábamerülve találni. Visszavonult magányos helyre, hogy Atyjához forduljon imában. A nép a napi Iarádalma után pihenésre tért, a Megváltó az imának szentelte az időt. Imára szeretnénk buzdítani, mert igen keveset imádkozunk és vi-gyázunk és még kevesebbet imádkozunk lélekben és értelemmel. A komoly és áhíatos ima helyén van és soha sem válik unalmassá, sőt azon szó erővel bír és megerősíti mindazokat, akik szeretik az Isten ügyét.”

Bizonyosság a gyülekezeti részére 212—218. old.

Imaóra 1918 február 16.

Gyülekezeti kötelességek.

Alapige: I. Thess 5, 14—19.

Ahol Isten lelke uralkodik, ott békesség, türelem, barátság és hosszú türelem van. Krisztus őszinte tanítványai az ő példát fogják utánolni. Isten akaratát igyekeznek teljesíteni a földön, ugyanint a mennyben is. Az oly egyének, kiknek szívük bűnrel terhelve vannak, nem lehetnek jó cselekedetre törekvők. A parancsolatoknak első négy részét, mely az ember Isten iránti kötelességét tartalmazza, nem teljesítik, még kevésbé azon hat részt, mely embertárs iránti kötelességét foglalja magába. Az ő szívük önzéssel felt és szüntelen másokban keresnek hibákat, kik náluknál jobbak. Oly ügyhöz fognak, amely nincs rájuk bízva és azt a munkát hanyagolják el, amit elvégezni kellett volna, t. i. arra vigyázni, hogy netalán valami keserű gyöker fejlődne szívükben, amely által azután a gyülekezeti békétlenségét és nyugtalanságot okoznak. Ahelyett, hogy szemüket magukra fordítsák a saját hibájukat ügyelve, inkább másokra irányul azokkal a szándékkal, hogy embertársainál kifogásolni valót találjanak. Ha szívüket megszábadíthatnák a saját éntől, a gyűlölettől és a bosszu állásvagyától, akkor leszállnának az

lélőszekről és többé nem lélnének azok felett, kik Isten szemei előtt jobbak nálunkál.

Aki mást akar reformálni, az javuljon meg előbb. Az olyan arra törekedjen, hogy Krisztus indulatját nyerje meg, hogy képes legyen szemrehányásokat úgy kibírni és önmegtartóztatni gyakorolni úgy, mint ő. Egy lélek többet ér, mint az egész világ, de azon törekvés, az Isten öröksége fölött uralkodni, azzal az eredménnyel jár, hogy lelkeket a veszedelmes juttat, aki valóban szereti a Megváltót, az iparkodik életét ezen mintakép szerint alapítani és a lelkek megmentésében szüntelenül fáradozni.

Krisztus elhagyta a mennyi királyi trónt és elfött erre a földre, hogy az embereket megmentse, ő mindezt elszáradta és meghalt, hogy őket megszabadítsa. Tekintettel azon végtelen nagy árra, melyet az emberiség megváltásáért megfizetett, ne merje Krisztus urunk követői egy sem a Megváltónak legkisebb gyermekét megbotránkozni. Oh, mennyire kellene a testvéreknek egymással szemben minden szóra és cselekedetre figyelni, hogy a bört és olajat ne ártás. Oh, mennyire kellene türelmet és barátságot gyakorolni azokkal szemben, kik Krisztus vére által megváltottak. Mily hűségesen kellene foglalatostkodni a bátorítalank felbuzdulásban és a csüggedtek vigasztalásában mennyire kellene azokkal gyengéden elbánni, akik jóllehet az igazságot követik, de az ő saját otthonukban akadályokra találhatnak és folytonosan a sóránságnak levegőjét belegezteni kénytelenek.

Bizonyosság a gyűl. részére. I. kötet, 223—224. old.

Imaóra 1918. szombat március 2-ára.

A betegekért való ima.

Alapige: Ézsaiás 58, 1—11.

A bört és az ima mi sem használ, hogyha a szív illetlen cselekedetek folytán távol van az Uról. Az Ur alapos munkát követel, oly munkát a mely

tiszta és nemes indulatokból fakad. Isten igéreteinek teljesítését csak ott várhatjuk biztosan, ahol feltétlen engedelmisség van.

Itt említettnek meg olyan egyének, akik jóllehet fennhangon említést tesznek, és szokásból imádkoznak sőt gyönyörködnek az istentiszteletben és mégis hiányosnak találhatnak az Uról. Elismerik, hogy imájuk meghallgatásra nem találhat a bürgő törekvésük nem vezetnek figyelembe a mennyiektől s szorgalmasan kutainak utána, hogy megtudják, hogy miért nem hallgatja meg őket az Ur. Nem az Ur oldalán van a mulasztás, a hiba az embernél keresendő. Jóllehet, hogy mutatják a jámborság képét, de semmi jó gyümölcs nem láthatjuk rajtuk Isten dicsőségére. Cselekedetei nem felelnek meg az Urnak. Elhanyagolják mulasztóhatatlan kötelességeiket. Amíg ezeknek eleget nem tesznek, addig Isten saját magáért meg nem hallgatja imájukat. Midőn F. testvéremért imádkoztak, különböző vegyes érzések uralkodtak bennem. Egy néhányan a fanatizmus hatása alatt állottak. Ezek hagyták magukat felizzgatni. Ezek buzgózkodtak, de értelem nélkül. Mások viszont nagy dolgot vártak és ujjongtak még mielőtt a győzelem bekövetkezett. Ugy szóltak mint Jéhu: „Jer velem és lásd meg mint buzgózkodok az Urért.” Ezen önbizalom és biztosság érzés helyett jobb lett volna, hogyha ezen esetben töredelemes és alázatos szívvel forgultak volna az Urhoz.

Megmutatod nekem, hogy olyan betegségek esetében, ahol tisztában vannak a helyzettel, ott egész nyugodtan lehet az Urhoz fordulni hitben, minden igaztosság nélkül. Egyedül ő ismeri az illető lelket és csak egyedül ő ismeri jövőjét. Ő aki minden ember szívét ismeri, azt is tudja, hogy a lélek felgyógyulva, hajlandó lesz-e, a jövőben Urát dicsérni, vagy elesés által szeggyent hoz nevére. Egyebet ne tegyünk, mint hogy az Urat egyszerűen arra kérjük, hogy a beteget meggyógyítsa, hogyha ez megegyezik az ő szent akaratával.

Ha a gyógyulás Isten dicsőségére szolgál, akkor meghallgatja imáinkat. De az sem helyes, hogyha az Uról kicérőszokoljuk a gyógyulást, a helyett, hogy Isten szent akaratát alá helyezzük magunkat. Isten mindenidőben, képes volt végrehajtani azt a munkát a melyet gyermekeire bízott. Ha őszhangban állunk minden kijelentett szavával, akkor minden ígért beteljesedésbe megy életünkben. Ha azonban a teljes engedelmisséget megtagadjuk, akkor amia nagy és dragalatos ígéretek távoiról sem mennek telyesedésbe.

A betegekért való könyörgésben, egyebet nem tehetünk minthogy éretük Istenhez folyamodhatunk komoly szívvel és miután ezt megtettük, akkor legyünk teljes bizalommal az Urhoz. Ha igazságtalanságot túrnunk szívünkben, akkor az Ur nem hallgatja meg könyörgésünket. Azt művelni az óvelve amit akar. Az Ur dicsőíti saját nevét az ő gyermekei által. Általuk munkálkodik, hogy ha tökéletességben követik őt és meg fogják látni az emberek, hogy Isten munkálkodik az emberek között. Krisztus azt mondja: „Aki nekem szolgál, azt dicsőíti az atya.” Ha az Urhoz közeledünk, akkor tegyük úgy, hogy imáinkban helyet adjunk Isten Akaratának s hogy ezen esztelenben fogalmazzuk kéréseinket. Mondjuk meg az Urnak, hogy hajlandók vagyunk az ő szent akaratának utat engedni és ne kívánjuk azt tőle, hogy a mi akaratunkhoz alkalmazkodjon. Sokszor jobb is, hogy ha az Ur nem is hallgatja meg kérésünket, legalább nem oly módon, amint ezt magunk kívánjuk. Maga az Ur azonban hajlandó, többet és jobbat adni, mint a mi tudunk balgaságunkban kérni.

Megtörtént, hogy férfiak nők és gyermekek betegágyai körül komoly imába egyesültünk az illetők gyógyításáért és könyörgésünk válaszául, vissza is adtak az életnek. Nem mertük azt mondani: „Ha Isten dicsőségére szolgál.” Feltűnik a kételytől. Nagy vigyázattal figyeltük azokat, kiknek az Ur vissza adta az egészséget, vágy akiket úgy-

mondva kiragadott a halál torkából. Ezek közül azonban némelyek, különösen a fiatalabbak közül, megfeledkeztek az Uról és rossz életet kezdtek, szüleinek és rokonainak szomorúságára. Nem élték Isten dicsőségére, sőt gyalázatot hoztak reá, könnyelmű életük által.

Azért többé nem is diktálunk az Urnak utat és nem is akarjuk őt kívánságaink teljesítésére kényszeríteni. Hogyha az illetők életre Isten dicsőségére szolgál, akkor kérjük az Urat, hogy életben hagyja a beteget, de ne a mi akaratunk szerint legyen, hanem amint ő akarja. Ilyen álláspont mellett, ép oly erős a hitünk és teljes a mi bizalmunk az Urban, mintha másképp cselekednénk. Megvan az ígért, tudjuk, hogy meghallgatja, hogyha szent akaratának őszhangjában hozzá fordulunk. Kérésünk soha se vegye fel a parancsolás formáját, hanem legyen könyörgés. Hogyha a gyülekezet egységes akkor erővel is bír. Ha azonban vannak, akik a világgal vannak összekötve, akik a fővénységnek lelkével vannak áthatva, a mely Isten előtt utálatos, akkor keveset tehet éretük. A hitelenség és bűn elválaszt Istenől. Oly gyengék vagyunk, hogy nem bírnak el nagy próbát. Igen hamar vesz erőt rajtunk az önbizalom és büszkség. Minden függ a mi Megváltónk kegyelmére és jószágától. Ha valaminek tesz, nem azért teszi mivel valami jót talál bennünk, hanem mert könyörülő atyánk. Bizonyosságok a gyülekezet részére 252—256. oldal.

Imaóra 1917. március 16-ára.

Előkészület a végre.

Alapige: Zsid. 12, 14, 15.

„A keresztyének igyekezzenek előkészülni azon eseményekre, melyek mint meglepetés érik a világot, azért, hogy szorgalmasan tanulmányozzák a szentírást és életüket igyekezzenek annak tanításaival összhangba hozni. Az örökké valóság félelmetes kezdete mindnyunktól követeli, hogy elhagyjuk a képze-

letnek, a szavaknak és formáságoknak hitét, amely az igazságot csak külső pitvarában őrzi. Isten újradelégálására és megújulásra hív bennünket." „Próféták és királyok. Y." 626. old. W. E. G.

„Isten jelen gyülekezésében nagy hiányát tapasztalhatjuk a testvéri szeretetnek. Sokan akik azt vallják, hogy szeretik az üdvözítőt, elhanyagolják azokat szeretni, akik velük egyek a keresztényi felebarátságban. Mindnyájunknak ugyanaz a hite van, egy ugyanazon családnak vagyunk tagjai s a halhatatlanság ugyanazon boldog reménységét bírjuk. Mily szilárdnak és gyengédnek kell lenni azon kapocsnak, mely bennünket egybefűz. A külvilág folytonosan azt teszi, hogy vajjon hitünk megszentelő befolyást gyakorol-e szívünkre? Ők nagyon hamar készek minden hiányt felfedezni szívünkben és a cselekedetekben megnyilvánuló álhatalatlanságot azonnal leszögezik. Ne nyujtsunk nekik alkalmat arra, hogy hitünket bírálghassák.

„Nem a világ ellenállása rejti magában számunkra a legnagyobb veszedelmet, hanem a hívőknek elismert egyének szívében rejtőzött gonoszság, az ami munkánk számára a legnagyobb veszedelmet jelenti s ami leginkább megakadályozza az Ur ügyének előrehaladását. Mi sem ássa alább jobban lelki állapotunkat, mint az irigység, a féltékenység, a gyanu és a rosszat sejtés. Ez a bölcsesség nem felülről származik, hanem földi érzeki és ördögi. Mert ahol irigység és civódás van, ott zavar és minden rossz dolog tapasztalható. A felülről való bölcsesség pedig először is tiszta, azután bekeszerető, méltányos, engedelmes irgalmassággal és jó gyümölcsökkel teljes nem kétel-

kedő és nem képmutató. Az igazság gyümölcse pedig békeességbe vettetik azoknak, akik békeességben munkálkodnak." Jak. 3, 15—18.

„A különböző állású egyének közötti teljes egység a legfőbb bizonyítéka annak, hogy Isten e világba küldé fiát, hogy megmentse a bűnösöket. A mi előjogunkat képezi, hogy ezen bizonyosság letéteményesei lehetünk. De, hogy ezt tehessük, jellemünknek át kell vettünk az övének. Azután pedig az ellenkezés legesekélyebb árnyát is mellőzve dolgozhatunk együttesen."

„Csekély ellenkezések gyakran szétrombolják a keresztényi közösségeket. Ne engedjük, hogy az ellenség ily módon főlénybe kerüljön velünk szemben. Igyekezzünk mindig közelebb jutni egymáshoz és Istenhez. Akkor olyanok leszünk, mint az igazság fája, melyeket az Ur ültetett, s amelyeket az élet folyama öntöz. S mily termékenyek leszünk majd! Vajjon nem-e mondotta Krisztus: „Azáltal dicsőítetik meg az én atyám, hogy sok gyümölcsöt hoztok." Ján. 15, 8.

„Az üdvözítő folytonosan követőt szemléli, hogy vajjon teljesítik-e Istennek szándékait, teljes magasságukban és mélységükben. Feladatuk és céljuk, hogy egyek legyenek öbenn, még ha szét vannak is szórva a világban. Ámde Isten csak úgy alkothatja egyé őket Krisztusban, ha saját utjaik helyett az ő utjait választják."

„Ha Krisztus imáját tökéletesen hisszük s ha utasításait a mindennapi életben megvalósítjuk, akkor egységes cselekvés lesz tapasztalható sorainkban. Az egyik testvér egybefűzheti a másikkal Krisztus szeretetének arany kapcsa-

ljal. Egyedül Isten lelke hozhat létre egy ily egységet. Neki áll módjában megszentelni tanítványait. A vele való egység az egymással a legszentebb hitben való egységet is jelenti. Ha azon egységre törekszünk, a melyért az Ur akarja, hogy küzdjünk, az bizonytalanságra is jön közöttünk." „Bizonyosság a gyülekezet számára." Vol. 8, 242, 243. old.

„Az igazság ügyének minden szereplője imádkozzék a szent lélek kiárasztásáért. Amennyiben módunkban áll, imádkozzunk el munkánk utjából minden akadályt. A Szentlélek mindaddig nem árasztathatik ki, amíg keserűség és ellenszenv lakozik a gyülekezeti tagokban egymás irányában. Irigység, féltékenységi gyanakvás és rossz beszéd Sátáni vannak és teljesen elzárják a Szentlélek munkájának útját. Isten szemében e világon legbecesebb egyháza. Semmire sem vigyáz oly féltékeny gondtal. S mi sem bántja úgy meg Istent, mintha azok befolyását akarjuk gyengíteni, akik az ő munkáját végzik. Ő számon kéri munkájának cselekedetét, akik bírálataikkal és tebeizélésekkel Sátán munkáját segítik elő.

Azok, akikből a mások iránti rokonszenv, a gyengédség és szeretet hiányzik, nem végezhetik Krisztus munkáját. Mielőtt a jövendölések teljesebbé mehetnek a gyengének olyannak kell lenni, mint Dávid s Dávid házának, mint Isten anyja. Zak. 12, 8. Isten gyermekeinek testvéreik iránt. Minden gyanakodást el kell irtani szívükből. Az egyik szívnek összhangban kell verni a másikkal. Sokkal több keresztényi jóakaratot és testvéri szeretetet kell kinyilatkoztatnunk. Állandóan ezen szavak hangzanak tültembe: Tartatok össze, tartatok össze! A jelen idő ünnepélyes, szent igaz-

ságának célja, hogy Isten népét a legszorosabban egyesítse. Az elsőbbségre való törekvésnek meg kell szűnni. Egyfajta versengésnek kell minden másnak helyébe lépni: kicsoda lesz jellemben a leghasonlóbb Krisztushoz? Ki rejti el magát a legteljesebben Krisztushoz? Ugyanott, Vol. 6, 42. old.

Imaóra 1918 március 30-ára.

Komoly szavak a gyülekezethez.

Alapige: Títus 2, 11—14.

„Mi a világ története lezárásának idejében élünk. A jövendölések majdnem valamennyien teljesebbé mentek. A megpróbáltatás ideje immár elérkezett. Nincs időnk — egyetlen pillanatunk sincs — az elvesztésre. Vigyázzunk, nehogy alva találtassunk örömhelyeinken. Senki se mondja szavakkal, vagy cselekedeteivel: „Az én Uram halogatja eljövételét". Terjedjen tovább Krisztus üzenete a legkomolyabb figyelmeztetés alakjában. Győzzünk meg minden embert és asszonyt, akikkel csak érintkezünk, hogy megtérjenek és meneküljenek a világra törő veszedelem elől. Készítsük őket azonnali készülődésre, mert mily kevesen tudják, hogy mi vár ránk! Menjenek a munkások és a laikus tagok is az érett mezőkre és mondják a közömböseknél és határozatlanoknak, keressek az Urat, amíg megtalálható. A munkások mindenütt bőséges aratást találnak, bárhol hirdetik is a szentírás elfeledett igazságait. Mindenütt találunk oly lelkűket, akik készek elfogadni az igazságot és életüket lelkek megmentésére áldozni."

„Az Ur csakhamar eljön, készülődjünk illő fogadására. Határozzuk el magunkat, hogy világosságot árasztunk

mindazokra, akik körülöttünk vannak. Ne legyünk szomorúak, hanem vidámak és tartsuk állandóan az Ur Jézust szemünk előtt. Oh mily fenséges lesz, az Urat elfövelelkor köszönteni és általa, mint megváltottjainak egyike üdvözölni. Sokáig várakoztunk, de reményünk végre mégis valóra vált. Ha megáldhatjuk a királyt szépségében, örökre áldottak leszünk. Ugy értem, mintha hangosan kiáltanom kellene: Induljunk hazafelé! Már közel vagyunk azon időhöz, midőn Krisztus megjelenik és övéig magához veszi a megváltottak örök hajlékai. „Bizonyosság a gyűlékezést számára.” Vol. 6, 252. 253.

„Krisztus egyháza Isten képviselete az igazság hirdetésére; Isten hatalmat adott neki munkája végzésére, s ha hűségeseink bizonyul irányába s engedelmesnek parancsolatai iránt, úgy az ő ereje és hatalma lakozik benne. Ha Izraeli Urának és Istenének dicsőségét tartja állandóan szem előtt, úgy nincs hatalom, ami ellentállhasson neki. Ha kötelezettségeihez hű marad, az ellenség ellenállása hasonló lesz a polyvának a forgószéllel szemben tanúsított ellentállásához.”

„Az egyház egy dicsőséges nap hajnalhasadása előtt áll, amely csakhamar üdvözli, ha magára öli Krisztus igazságának ruháját.”

„A gyülekezeti tagoknak immár a legteljesebb egységet kellene maguk között ápolni. Testvéreim, ne engedjétek, hogy bármi is elítávolítson benneteket egymástól, vagy Istentől. Ne beszéljétek különböző véleményekről, hanem egyesüljétek az igazság szeretetében, amely van Jézusban. Lépjétek Isten elé és Istennek kiöntött vére érdemében kerjétek tőle segítséget a gonosz elleni küzdelemben. Nem fogtok hiába könyörögni. Ha megáldott szív-

vel és teljes hittel léptek az Ur elé, a reátok támadó ellenség legyőzetik.”

„Térjétek az Urhoz, ti, a reménységnek logyái. Kérjétek erőt az élő Istentől. Mutassatok iránta megindhatatlan, alázatos hitet és a lelkek megmenekésére való készséget Krisztustól ered az üdvösség élő folyama. Ő az élet árja és a hatalom forrása. Ha hittel bizunk erejében, a legköszébe-ejőbb kiáltást is csodálatos élő reménnyé változtatja. Mindezt meg akarja cselekedni neve dicsőségéért.” Ugyanott, Vol. 8, 11. 12. old. W. E. G.

„Gyűjtétek egybe az Ur egész seregét, hadd hallják, mit mond az Ur, mert ő hatalmas világosságot akar adni mindazoknak, akik szavára hallgatnak. Fegyverkezzenek és jöjjenek az Ur segítségére, — az Ur segítségére a hatalmasok ellen. Isten maga akar harcolni Izraelért. Minden hazug nyelv elhallgatatik. Angyalok kezeit fogják megsemmisíteni a gonoszság tervét. Sátán seregei nem válnak a győzelem színhelyeivé. Ám a hármass angyali üzenetet a győzelem kíséri. Valamint a seregek urának hadvezére ledöntötte Jerikónak falait, hasonlóképpen dőlnek romba a gonoszság várai s Isten parancsolatörző népe kivívja a végleges győzelemét.” „Külön bizonyosságok” 11. sz. 8. old.

„Evangéliumi munkás”

Megjelenik negyedévenként.

Kiadja:

A vallásos iratok nemzetközi kiadóhivatala
Budapestben.

Szerkesztőbizottság:

Hannegardt J. F., Zeiber A., Nessel Fr.
Elsőszerkesztő: Hzennergardt Janos F.

Vallásos iratok Nemzetközi Kiadóhivatala
Budapest, 1., Krisztianus-körút 167.

Amerika részre: Wesley & Herald Publ. Assn.
New-York City, 32. Union Square East.

1918. évi. 2. kötet. Budapest, 1918. évi. 2. kötet.

Evangéliumi munkás.

„Mindentek az ő jutalmát veszi az ő munkája szerint.” 1. Kor. 3, 8.

XI. évfolyam.

Budapest, 1918.

2. szám.

Megjelenik minden negyedévben.

Tartalma az 1918 második negyedére:

1. Bibliai leckék.
2. Missiói programok.
3. Kéthetenkénti imaórák programja.
4. Különlék.

Bibliai leckék

1918 április hó 6-tól június 29-ig.

1. Lecke 1918 április 6.

Isten szeretetének kinyilatkoztatása
a váltás tervében.

Kérdések.

1. Mi nyilvánul meg a megváltás tervében? Rom. 16, 25. 1. Megjegyzés.
2. Mit ismertel velünk az Ur az evangéliumban? Eféz. 1, 9.
3. Mikor határozta el már az Ur magát erre? Eféz. 3, 11. 2. Megjegyzés.
4. Mi tetszett az Atyának? Kol. 1, 19. 1. Megjegyzés.
5. Mi lakik Krisztusban? Kol. 2, 9.
6. Ki által jelentette ki magát az Isten? János 1, 18. 4. Megjegyzés.
7. Mit látott János az Atyának kezében? Jel. 5, 1.
8. Minő felszólítás lett intézve minden élő lényhez? 2. Vers.
9. Találtatott-e valaki az élő lények közül, aki fejnysa a könyvet? 3. Vers.
10. Milyen benyomást tett ez Jánosra? 4. Vers.
11. Milyen vigasztalást nyert János? 5. Vers.

12. Mit látott János ezek után? 6. Vers. 5. Megjegyzés.
13. Mi történt, midőn a bárány átvette a könyvet? 7., 8. Vers.
14. Mit énekeltek a 24 vén? 9., 10. Vers.
15. Mit énekeltek az angyalok? 11., 12.
16. Mit mondtak az élő lények? 13., 14. Vers.
17. Mikor lesz befejezve az Istennek titka? Jel. 10, 7.

Megjegyzések.

1. A megváltás terve már a világ teremtése előtt el lett határozva. „Megváltásunk terve nem utógondolat, mely Ádám bűnbeesése után jött létre, hanem Isten titkának kinyilatkoztatását képezi örök időtől fogva.” Rom. 16, 25. W. E. G.
2. Az evangélium Isten tervének kinyilatkoztatása e földön.
3. Isten úgy akarta, hogy Krisztusban megnyilvánuljon az ő teljessége.
4. Lásd János 1, 18. Rom. 1, 16, 17.
5. Jel. 13, 8. A báránynak hét szarva volt és hét szeme. A szarv a hatalomnak és erőnek jelképe. A szem pedig bölcsességet és értelmet jelent.